

PSD Bildirilerinden Seçmeler (1997-2008)

PSD'nin Kırmancki (Zazaki), Türkçe ve İngilizce Dillerinde Yayınlanmış Bildiri, Mektup ve Açıklamalarından Seçmeler (1997-2008)

KIRMANCKİ (ZAZAKİ) BİLDİRİLER

PSD ra, 3 Ocak 2004, Zaza Forumu

Hometa Kırmanciye re, 13 Ocak 2004

Serwa 21`ye Marti, 19 Mart 2004, Zaza Forumu

89 seri ra raver qetıl biyaena Hermeniyo, 23 Nisan 2004, Zaza Forumu

Ewru 1 Gulana, 30 Nisan 2004, Zaza Forumu; 1 Mayıs 2005, Dersim Forum

Nêşkino Tılsıme Kırmanciye! 27 Agustos 2004, Zaza Forumu

15 Gavare 1937 dar estena Seyd Rıza u Azizune Dersimi ame ra xo viri! 14 Kasım 2004, Zaza Forumu

Olvozune ma ame ra xo viri! 31 Mart 2005, Zaza Forumu

İNGİLİZCE BİLDİRİLER

Anger against Turkey's dam project on the River Munzur in Dersim is growing, 10th June, 2004

An open letter to the companies involved in the the dam project over River Munzur in Dersim–Turkey, 11th June, 2004

The Turkish army officer and governer are not above the law, 19th February, 2005

An open letter to the human rights organizations, environmental and ecological groups, all the other people and bodies concerned, 21st February, 2005

We side with Armenians, 15. Mayıs 2005

PSD's statement on Halabja massacre, 14 Mart 2006

TÜRKÇE BİLDİRİLER

Alevi sorunu, Dersim ve PSD, Haziran 1997

Dersim/Zaza Halkına! 13 Ocak 2004, Zaza Forumu

Saldırıları kınıyoruz! 3 Şubat 2004, Zaza Forumu

Kırmanc-Zaza Kadınına Çağrı, 7 Mart 2004, Zaza Forumu

89'uncu yılında Ermeni soykırımı, 23. Nisan 2004, Zaza Forumu

Bugün 1 Mayıs, 30 Nisan 2004, Zaza Forumu; 1 Mayıs 2005, Dersim Forum

TC Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'ne barajlarla ilgili mektuplar, 13 Haziran 2004

15-16 Haziran, 14 Haziran 2004, Zaza Forumu; 16 Haziran 2005, Dersim Forum

Diri diri yakılan 37'lerin anısına! 1 Temmuz 2004, Zaza Forumu; 2 Temmuz 2005, Dersim Forum; 2 Temmuz 2006, Dersim 38 Forum

Neşkin o tılsım Kırmanciye! (1937 Dersim Direnişinin Önderlerinden Sahan'ı Saygıyla Anıyoruz), 27 Ağustos 2004, Zaza Forumu

Seyit Rıza ve dava arkadaşlarını anıyoruz! 14 Kasım 2004, Zaza Forumu

PSD Duyurusu, 26 Aralık 2004, Zaza Forumu

1925 Zaza direnişini unutmadık! 13. Şubat 2005, Zaza Forumu

Geleneğimizin şehitlerini anıyoruz! 31 Mart 2005, Zaza Forumu

PSD Açıklaması, 12. Şubat 2005, Dersim Forum

Alevi halkın demokratik taleplerini destekliyoruz! 20. Şubat 2005, Dersim Forum

Kadınların eşit haklar mücadelesini destekliyoruz! 7. Mart 2005, Dersim Forum

Partimizin Ermeni sorunundaki talepleri, 10. Mart 2005, Dersim Forum

Birlik makamıdır zamanı Dersim (Katledilişinin 67. Yılında Alişer'i Saygıyla Anıyoruz), 9 Temmuz 2005, Dersim Forum

"Haydere Haydere" parçası partimizin marşı olarak benimsendi, 9 Temmuz 2005, Dersim Forum

Bahtiyarlı Sahan'ı saygıyla anıyoruz! 26 Ağustos 2005, Dersim Forum

Dersim volkanı sönmez! 15 Kasım 2005, Dersim Forum

Dersim'de işgale ve yabancı çıkarlar için savaşa hayır! 16 Temmuz 2005, Dersim 38 Forum

Halepçe Unutulmasın!, 14 Mart 06

Bahtiyarlı Sahan'ı unutmadık! 28 Ağustos 2006, Dersim 38 Forum

Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık özlemini destekliyoruz! 27 Nisan 2006, Dersim 38 Forum

Bir 8 Mart'ta 38 öncesi kuşaklara dair, 8 Mart 2006, Dersim 38 Forum

Dersim'de işgal var! 16 Mart 2006, Dersim 38 Forum

Maraş'ı unutmadık, 24 Aralık 2005, Dersim 38 Forum

Dersim üzerinde mücadele, 25 Ekim 2008, Desmala Sure Forumu

BİLDİRİ, MEKTUP VE AÇIKLAMA METİNLERİ

PARTİYA SOSYALİSTANÊ DERSİMİ RA

(3 Ocak 2004, Zaza Forumu)

Roza şêna qırvanu 01Gucige 2004'de Kurdistan'u Cêren de bêbext dismenê sare Kurdi êbe bombu ra estra bê konturanê Partiya Demokrata Kurdistanî (PDK) u Welat Heskerdoxê Kurdistanî (YNK) ser.

Na bêbextine ra tepia desu ra mordemi amey kîstenê, se ra jêde ki bi dirbetini. Gore xeberu ra Partiya Demokrata Kurdistan ra Sami Abdurrahman u taye ezae wayire kar u bari, qedr u qîymeti hurdmena partiyo ki mavenê merdu dêre.

Na roza nianêne de aciya dostê ma, braê ma, ciranê ma sare Kurdi de ortaxime. Wazême ke, sevêta xelesa sare Kurdi cad u qêretu ke sîma kenê endi sêro serê. Êve guz u qêweta xo lêwe sîma dêrime, poştia sîma dêrime.

Sare Kurdi ra zerre xatır wazemê. Sere sare Kurdi wes bo. Waxte şin u şivani niyo. Roze roza sîma wa. Game peyser merze raver şêre.

Almanya-Köln'de 07 Gucige 2004'de pêser amaêne u şiyenê esta. PSD ki poştî danabê cî

Wes u war bo xelesa pero sarune Binedestu

BEYANNAMÊ PSD:

HOMETA KIRMANCIYE RÊ!

(13 Ocak 2004, Zaza Forumu)

Oncia na nejidi de asma Marti 28i de pusula seçimê Belediya Mamekiye`ve zovina sukunê binê esta. Waxtê Pusula ke ame, tavi jê her daym ki, ison hora rew rew perskeno, vano "Reê ho dame 've kami?".

Eke imkanê ma ke bîvîyenê, ma ke na seçimê meclisê Belediya de cîkotenê, tavi o waxt ma vatene ke, "Reê ho partiya hode, yane reê ho Partiya Sosyalistanê Dêrsimi de". Eve xerê Destê Haqî ser, ma na roze ki vineme, na roze xêle mara duri nêwasena. Partiya PSDi ke her cade menfeatê mîletê Kîrmanciye mûdafaa kena, tavi waxtê seçim de ki lê mîletê hode ra. Hama çî hêf ke, na helm Partiya ma PSDi na seçim de temsilkar nêbena ke, qesewo ke zerê mara yeno, eve zereweşîye fikrê ho nikara biarime era zon ser. Pêro Partiyê ke na seçim de kune cî, ni menfaatê ma nê, menfaatê sarê teveri temsil kenê. Wertê honde partira qeytan jüye nê welatê ma, nê ki mîletê ma temsil kena. Peki zovina çî alternativê esta? İye ke eve namê horo kune 've seçim, peyde yî manenê! Hama na durum de ma sebikerime, reê ho dame 've kami?

Eke hal u waxt ke nia vo bile, ison şikino eve tek zu "reê" ho, dayna karo de hewlo de xas keno.

Yane kamiji mîleti ra beno, bivo, jüyo ke serva aqîlê bîndesteni re, zordesteni re, inkarceni re 've asimilasyonu sero xîzmete keno, reê ho cîmede ro. Jüyo ke serva aqîlê dawa Dêrsimi 've Kîrmanciye re xîzmete nêkeno, reê ho qeytan cîmede rê.

Peki ma reê ho dame 've kami?

Ma fikrê Partiya ho kilmeki ra nia ifade keme, vame: Na seçim de, ma gıranena ho, dame 've serva dawa kamiya ho, yane gıraneni yê dawa miletê Kırmanciye de ra.

Na seçim de kam ke mara rey wast, gunê ma cıra nia perskerime, vajime, "Problemê Kırmanc-Zazay sero fikrê sıma çiko?; Dersim sero politika sıma çıka?" Na qesunê ho, iye ke binê namê Eliveni ra na seçim de kunê cı, yaki iye ke zonê ma qeseykenê, gunê inura ki perskerime.

Ma naskenê? Miletê Kırmanc naskenê? Welatê Dersim 've kamiya ma naskenê? Haqa demokrasi 've ho idare-kerdene wazenê?, muxtariyetena Dersimi wazenê?

Hani ko Hardê Dewres binê uwe de maneno, Munzur sero Barajî virazenê, miletê ma eve na tore hardê pi-khalikê mara keno thol. Perskerê, vazerê, "Verva barajî vejînê, hardê Dersim müdafaa u qori kenê".Dawa ke ma serva 38i Tertelê Dêrsimi sero keme ra, na dawa hukuk de phost danê ma? Serva serbestiya zon u yitiqatê ma, raşt eve zereweşiyê naynu talep kenê? Waxtê seçim de eve zonê Ma propaganda kenê?

Kam ke na seçim de eve namê hora kuno cı, herca ninu ra gunê ma na persunê ho vajime.

Eke raşt eve zereweşiyê cüav danê ison, o waxt reê ho dame 've ninu.

PARTIYA SOSYALİSTANÊ DÊRSİMÎ (PSD)

SERWA 21`YE MARTİ

(19 Mart 2004, Zaza Forumu)

Meste nê biro 21`ya Martiya.

Na roze re roza newiye (Newroz) vame.

Verva zilm u koledarinê/bındestinê nisanê serbestiye u xoserinewa. Ey ana ra zon. Sesero ra hata nıka, az bı az ra reca ama.

Zê her Newrozi, na rae ki harde Dêsim `ve Kurdistani de adire xoserine bivesnime, bandıra dewleta Tırki protesto bikerime.

Hen bikerimê ke leza ma na roze ra tepiya ki her ke şî raver sero, adıro ke vesneme her tım biveso.

89 SERİ RA RAVER QETİL BİYAENA HERMENİYO

(23 Nisan 2004, Zaza Forumu)

Ewru Nisane 24 a, viri ardêna roza qetlê Hermeniyo no.

Na rovat ra miletkarina, qetilkarina dewlêta Tırki protesto kemê naleti oncemê ra cı. Qetlê Hermeniyo ra teyna İtihatçı nê, mavêne serune 1919-1922, na seru ra tepiya ki İtihatçıye Kemalîstî u dewlêta ke destê nayino ra ama vırastêne-TC ki na qetıl u kok ardêna saru ra mesula.

Seke İtihatçı Enver, Talat u Cemal kok ardêne u qetıl kerdêna saru re dest estvê cı,

mavêne 1918-38' de sire cengune bandiro (qewxa kolonyalizmo) dê ki M.Kemal, İnönü u Bayar'i dayina raver berd. Ni seru de qetlê nêwi êve destê nayino bi, Mesela Hermeniyo ki noyino qedêne.

Peydo sire raustêna Koçkiriye, Sêx Sait u Dersimi de Kırmanci-Zazayi u Kurdi qetil kerdi.

Peyniya inkar kerdêne çina.

Dewlêta Tırki İttihatçıyo ra kok ardêno u qetil kerdêna saru mêres guret. Wazêna k ena mesela adet u tore İttihatçıyo ra hal bikero. Hona na xuya xo ca nêverda.

Politikawa inkar kerdena kok ardêna u qetil kerdêna Hermeni u Dersimi ispate- nisane na meselawa. Probleme ca nêmanda. Duste miletkarina dewleta Tırki u inkar kerdêna dewleta Tırki de vînetêne u heqa xore wayir vejîayêne rê her waxt ma re kare rozuno. No bare weşîya mau.

Bêwelat verdêna Hermeniyo re mîrade dewleta tırki nêbi.

Pyniya sera 1918' de Kafkasya' dê ju dewleta Hermeniyo amê vîrastêne.

PSD seke serva qevul kerdena qırkerdena u kok ardena Dersim'i re cad kena, sare Hermeniyo re ki kar u bare qevul kerdena qırkerdene u kok ardene re paşti dame cı. Partiya ma PSD welat, heqa demokratik u adalet wastena Hermeniyo re daymet paşti dara. Bımiro rasizm-miletkarine!

EWRU 1 GULANA

(30 Nisan 2004, Zaza Forumu)

1 Gulane tarîxe cad u qêretune (mücadeley) gureciyo-karkerduxo dê hurendiya xo grana. Hemilkan' dê gureciyo wast kê roze dê 8 sati bıguriye (8 sati/roze). Na rovat ra 1 Gulane 1886' dê gureciyo kar cêvîsna-grev kêrdi.

Polis-esker-milîsê hokmatê Hemilkan'i êştravê gureciyo-grev kerduxo ser, 4(çor) teney serdarê-qılawuze gureciyo pê gureti êştra dare, se ra jêde pê gureti kêrdi hepîs.

Na hadise ra 3(hire) seri têpiya sera 1889' dê Paris' dê Kongrea Gureciyonê Dina amê pêser.

Kongra na hadise guretvê xo dest, qerar dayvê cı kê, naê ra têpiya her 1 Gulane' dê pêro gureciye dina na roze (1 Gulane) gerekê biare xo viri. A roze ra nat 1 Gulane dina dê pêro dugelo dê roza gureciyon a. 1 Gulane êndi roza paştidarine wa, na roze daymet anê ra xo viri.

Tırkiya' dê pêsaneyina TC'ra têpiya 1 Gulane asaq kêrdi (ma ra qori kêrdi). Tırkiya, Kurdistan u Dersim' dê sîfte 1 Gulane 1976' dê saz kêrdi. Estemol' dê 1 Gulane 1977' dê xêyle mîleti paşti dêve na roze. 36 teney paştidari amey kışayêne.

Seranê 1978-1979'dê 1 Gulane asaq biye. Onciya ki konferanşı, pêser amayine, protestoyi amey saz kerdêne.
Bozan Arslan 1 Gulanê 1979' de PKK şehit kerd.

Sera 1980'dê 1 Gulane teyna Dersim, Diyarbekir, Kızıltepe (Tapusur) u Mersin'dê saz biye.
Dersim'dê dustê (qarşıye) işqal u hukume eskerê TC' dê sarê Dersim'i êbe qılawujina u cad, qêretê Tekoşin'i êbe çhêko protestou dê gırs-pil virajiya. A roze (1 Gulane 1980) esker-polise dewleta TC mudaxalê kerd, pêskare sarê Dersim'i bi. Nae seru ceng peyda bi.
Desta soni militanê-cengdare Tekoşin'i Orhan Gönülalan şehit bi. Ceng a roze hata bê desta sodır ramiya.

Terva "12 Eylül" ra tepiya paşti darina 1 Gulane, protestoyi cêvışayi. Sera 1989'dê onca 1 Gulane saz biye.

Cad bikemê, qêret bikemê kê gureciye-emegdare sarê Kirmanc-Zaza u Kurdi 1 Gulane daymet biyarê ra xo viri. Canêverdê-Cênıvısnê na raze (1 Gulane). Paştidarina xo cı ra kemi nêkemê.

Maneşiya 1 Gulane zaf zaf gırana, wayire qedr u qımetiya.
Bêre maneşiya 1 Gulane u xelêsa sarê Kirmanc-Zaza u Kurdi zubin ra purplopsnime-kombinekêrime, wayır vejime.

Wesbo 1 Gulane
Wesbo Xelesa, Qêret u Cade Saru
Wesbo Sosyalizm

NÊŞKÎNO TILSIME KIRMANCIYE!

(27. Ağustos 2004, Zaza Forumu)

Sera 1937 qılauz u serdarune Dersim ra Sahan'i êbe hurmet, qedr u qımet ra amê ra xo viri.
1937 serraustêna Dersimi ya. Roza tenganiya. Seyit Rıza Bextario de bi. Duste dewlêta tırki de ceng guretêne de ses serdare aşiro ra tek teyna Seyit Rıza bê Sahan ra nêkot ra dewletê dest.

Valiye dewlêta kolonyaliste Abdullah Alpdoğan kotrabê Seyit Rızay u Sahan'i dıma, pêfeteliyenê.

Peyniye de dewlêta Tırki êbe zern u perê ra maê ra brae Sahan'i Xıdır hêrna.
Sahan pesewê-peroz ceng de bi. Rozu ra 28 Kengerzerde 1937 biye. Sahan hewn ra ši.
Xıdır kıstêna Sahan dıma bi. Xain Xıdır tıfonge çarnaru Sahan'i na pıra Şehid kerd.
Sere Sahan'i cı ra kerd berd Xozat teslime qomandane eskerê dewleta Tırki kerd.
Cêr ju şuare taê kılami amê vatêne. Na kılami Dersim de Sahan'i seru amê imiskerdenê.

Ule biye biye
Lemine biye
Sahan Ağae mı ke merdo nêmerdo (şiyoy nêşiyoy)
Şkiyo tılsime Kırmanciye

Na şuare biayêna heqatu gore hurendi de ama vatenê. Raştiye rak i şehit biayêna Sahan ra
tepiya serraustena aşira Bextiyaru ceng ra vışiye(dıma aşira Bextiyaru amê qırkerdenê).
Uza ra (1937) tepiya ki pêyniya raustena Dersimi biye.
Sahan ke şehid bi Seyit Rıza teyna mend. Aşirane bino rad est (paştidariye) nêguretê.
Maven ra zaf nêverd ra, demê ra tepiya Seyit Rıza êbe bêbextina ama guretenê. Xarpet'te
êst darê

15 GAVARE 1937 DAR ESTÊNA SEYD RIZA U AZİZUNE DERSİM'İ AME RA XO VİRİ!

(14. Kasım 2004, Zaza Forumu)

Naê ra 67 seri avê Seyd Rıza u taê pile Dersim'i êşt ra dare.

Kam bi Seyd Rıza, çı wast, çae est ra dare?
Seyd Rıza Serune (1860/1862-1937), 1912,1916,1920-1921 u 1937'de serdar u vırendare
serraustêna Dersim bi.

Nisan u mirade serraustêna Dersim'i serbestiye biye.
Duste dez u heqeretone kolonyalistode sebêta xelesa welati ceng kerd.

1920-1921 cengê Koçgiriye'de, Ağdat'tê qonaxe Seyd Rızay zê sentralê hokmatê
serbestiya Dersim bi.
Vatêna M. Nuri Dersimi'ra gore o suro qarsiye koe Tujik Baba'yde na dêwe de hire
babeti rengo ra (sur-sıpe-kêwe)
ju Desmale saniyênera.

Dersim'de serune 1937-1938'de qetlu gırs bi. Dersim koke ra vesna. A rozê serbestiya
Dersim'i dariye we.

No plan u programe dewleta tırki bi. 50 000-70 000 kesê Dersim'i qır kerdi. Seyd Rıza, Alişer bê Sahan'i êbe destê rejim u xızmetkarune Kemalisto amay kistenê.
Seyd Rıza xeyle duzax u xayiniye viarnay xo ra. Hama peyniye de Seyd Rıza sera 1937 asma payıza verenê (keleverdane) de Erzıngan'de kot ra hokmati dest. Êbe emre Mustafa Kemal'ra Xarpet'te mekemê Kemalîst'o de Seyd Rıza bê 72 mordemi gureti bine ifada. Hawt teno re ceza dar estenê day cı, nayno ra ju ki Seyd Rıza bi. Seyd Rıza 15 Gavare 1937'de êbe ses mordemone bino ra êşt ra dare.

O endi nisane de Dersim bi. Seyd Rızay dawa Dersim'i daymet êbe namus u serefe xo ra temsil kerde.

O zê Hallacı Mansur, Fazullah Hurufi, Nesimi u Pir Sultan'i serba dawa Dersim'i bêters u bêguman şî dare ver laê xo bexo ont.

Kerdena hukumdarone Kemalîst CHP u ordiye dewleta tırki re laneti ame ra cı. Qetlê Dersim'i, dar estêna Seyd Rıza u albaze Dey ma vir ra nêsonê.
Ewru Gavare 15 Seyd Rıza u azizune Dersim'i yad kemê. Ma vir ra nêsona, daymet ma viri dêre.

Desmala destê dino nika ma desttêra, nêdame waru. Ni kerdeni ma vir ra nişîye.

Bımiro Kemalîzm! Wesbo anti-Kemalîst u anti-kapitalîst devrim!
15 Gavare 2004

ŞEHİDANÊ MA AMÊRA XO VİRİ!

(31 Mart 2005, Zaza Forumu)

Fıkır, tore u ramîtêna raa ma 1978'de Tekoşin ra hata na rozê êna.
Taê meselode fikre ma baxse bo ki mavenê Tekoşin u PSD' de daymet ju pird bi.
Hedef u mahiyette iqrar ju bi.
No pird ideoloji yo, temelestoxe ramîtêna rae yo.
1978`nê ra hata ewru ramîtêna raa ma de des alvaze ma ma ra vışayi.
Mavenê serrune 1979-1993' de alvazê mae kê amê kistenê naê:

Destê PKK' ra amêy kistenê:

Ali Yaylacık (şehit biayenê 30 Mart 1979), Bozan Arslan (1 Gulanê 1979),
Mehmet Uzun (13 Kengerzerde 1979), Ahmet Ballı (20 Kengerzerde 1979),
M. Salih Eren (19 Gağandı 1979) ve Kamer Özkan (30 Keleverdanê 1993).

Destê Dewleta Tırki'ya Amêy Kistenê:(êve ezab u êjatu hepıxaney ki teyi ye):

Orhan Gönülalan (1 Gulanê 1980), Burhan Şener (1981), Hüseyin Aydın (21 Martê 1985) u Hıdır Doğan (1992).

Na alvazune ma ra Kamer Özkan u Hüseyin Aydın ra piya sentral komita Tekoşini siftêenê de kar kerdi.

Ewro (30 Marte 1979) şehit biayena Ali Yaylacık`i ya.

Ali Yaylacık baqıl bi

bêters bi

çhêr bi

cênc bi

alvaze ma bi

Ali Yaylacık u na wêsila ra şehidanê ma pêroyine êve heskerdenê u hurmet ra yad kemê.

Cad u qêretê dino raa serbestiye u sosyalizmi de daymet xo re qlauz cême. Amê ra xo viri,

ma vir ra nêsonel!

Bêqsawetê hêwnde so!

ANGER AGAINST TURKEY`S DAM PROJECT ON THE RIVER MUNZUR IN DERSIM IS GROWING

10th June, 2004

Dersim ("Tunceli"), the homeland of an ancient people called "Kizilbash" or "Zaza", now faces an uncertain future as the project which envisages the construction of eight dams on the River Munzur reaches a vital stage in its progress.

People of Dersim believe it to be a politically-motivated initiative, aimed to dislocate and disperse themselves by flooding the country. The project currently underway makes them think of 1938, when Türkish military committed a genocide in Dersim by killing approximately seventy-thousand people.

Anger is growing stronger.

Socialist Party of Dersim has launched an anti-dam campaign named "Warriors of Father Munzur" (Çevres Espare Muzuri-Kırklar). The campaign makes a commitment to organise a resistance if the project goes ahead without people`s consent.

The dam project imposed on our country must be stopped.

All the companies involved will be asked to give up the work awarded to them by the Turkish State Water Work (DSI) or Turkey`s Ministry of Energy and Natural Resources.

Five-years long people's protest across Dersim and in some European countries, mostly in Germany where a strong Dersimi diaspora exists cannot be ignored much longer. If people lose faith in peaceful means the anger could well turn into a bitter struggle, the like of which has never been seen.

The Munzur River is the life-blood of the country.

There can be no life in Dersim without Father Munzur and its valley.
Let the river flow freely as ever!

Please support the campaign! Email this statement to a friend!

The Socialist Party of Dersim (Partiya Sosyalistanê Dersimi-PSD)

AN OPEN LETTER TO THE COMPANIES INVOLVED IN THE DAM PROJECT OVER RIVER MUNZUR IN DERSIM-TURKEY

11th June, 2004

Dear Sir/Madam,

I am writing to you about the Konaktepe Dam Project and Hydroelectric Power Plant (HEPP), in which according to our knowledge your company is involved.

The Konaktepe seems to be the most important one within the ongoing "Munzur Project" on the River Munzur in Dersim Province.

On behalf of the Socialist Party of Dersim (PSD), I have to ask you to reconsider your involvement in the engineering, design or construction work you have undertaken.

I tell you why in the following passages:

The region named as "Tunceli" is the inner and central part of the historical Dersim. It is the homeland of a non-Turkish people mostly known as "Kizilbash" or "Zaza" by the outside world. This land used to be an independent and self-governed unit up until 1938, the date that became a reference point in our people's recent history due to the genocide and mass exile planned and executed by the Turkish state at the time.

The then Turkish strategy was to settle "the Dersim Question" once and for all by using military force. Opposed by a strong resistance the military couldn't achieve this. But our homeland has become an internal colony of the Turkish state ever since.

Insisting upon the policy to destroy the land and disperse its inhabitants, Turkish occupiers tried time and again to realise their aim whenever the opportunity arrived.

The most recent example of this had been witnessed during the period between 1994 and 1997. Under the pretext of "PKK terrorism" hundreds of villages were destroyed and thousands of the people forced to immigrate over those three years.

There has been no "PKK terrorism" during the last five years and people have expected to be helped in order to recover from mass unemployment and poverty, hoped at least some

freedom for their language, religion and culture.

Let alone these expectations being fulfilled, people were surprised to see the dam project high on the agenda.

Thus the issue of the dam once again reminded us all the tragic events of the past, simply because this project will eventually,

1) displace hundreds of families living in the villages around the dam site,

2) damage the region's ecology,

3) endanger the existing plants and creatures in the valley,

4) ruin the countryside life,

5) destroy the holy places along the river.

In short, this project poses a major threat to the fabric of our society.

That's why we are against it.

Socialist Party of Dersim won't allow this to happen.

We, as the members of the PSD, won't permit the River Munzur, which is sacred in our country's tradition, to be treated in this way. We are determined to act in defense of our homeland in case we have to.

We ask you to reconsider your involvement in the project.

We look forward to hearing from you.

With regards

The Socialist Party of Dersim (Partiya Sosyalistanê Dersimi-PSD)

PS. This letter was sent to the following companies:

Stone & Webster Inc

Ata Insaat Sanayi ve Ticaret A.S

Soyak Uluslararası Insaat ve Yatırım A.S

Strabag AG

VA Tech Hydro GmbH & Co

VA Tech Voest MCE Corporation

Va Tech Elin USA Corporation

Seyfi Cengiz

for the PSD

THE TURKISH ARMY OFFICER AND GOVERNER ARE NOT ABOVE THE LAW

19th February, 2005

Dersim ("Tunceli"), is a province under Turkish colonial rule. It is a highly militarized zone. In 1994, hundreds of villages were destroyed and thousands of people forced to immigrate. In the same year a series of other crimes had been committed during the

military operations carried out by the Bolu Commando Regiment. Sixteen villagers disappeared. Seven of them, a little girl included, were from Işık and Serin families living in a small village called Mirik, whose fate and whereabouts are not yet known.

These cases were recently brought before the court by a local lawyer, Hüseyin Aygün, who also as a human rights defender wrote some articles about these crimes in a local newspaper called Munzur Haber.

That's why he became a target for the province's army commander, Namık Dursun, backed by the governor of the province, Mustafa Erkal. Hüseyin Aygün was recently accused as a "traitor", "an enemy of the Turkish state" and strongly advised to leave his profession by Namık Dursun, who continued to make similar threats afterwards.

Though these events were made public at the Turkish parliament, the government has not yet taken any action.

We, the members of the PSD (Freedom Party of Dersim), call on the Turkish authorities, first of all, Abdülkadir Aksu, the Minister for Internal Affairs, and Abdullah Gül, the Minister for Foreign Affairs, who is also the State Secretary in charge of the human rights, to stop Namık Dursun and urge investigations into disappearances and other human rights abuses. Anyone involved in these crimes must be held fully to account.

We, the members of the Freedom Party of Dersim (PSD), urge the world media not to remain silent about these worrying developments in the province of Dersim.

AN OPEN LETTER TO THE HUMAN RIGHTS ORGANIZATIONS, ENVIRONMENTAL AND ECOLOGICAL GROUPS, ALL THE OTHER PEOPLE AND BODIES CONCERNED

21st February, 2005

THE DERSİM QUESTION

The region named as 'Tunceli' by Turkish occupiers is the inner and central part of the historical Dersim.

It is the homeland of a non-Turkish people known as the Dersimis or Kızılbaş, who suffer from both religious and national oppression at the hands of the Turkish invaders.

The country's language, identity, beliefs, in short its whole culture and whole future as a people is under immediate threat. This is the very reason that have given birth to the PSD, Partiya Serbestiya Dêrsimi (Freedom Party of Dersim), in order to challenge the dark prospect posed by the Turkish colonial rule.

Dersim became a political cause and a banner out of the conditions just mentioned above.

THE YEAR 1938 AND THE GENOCİDE

Dersim used to be an autonomous (self-governed) region for centuries up until 1938, the very date that became a reference point in our people's recent history due to the genocide and mass exile planned and executed by the Turkish state at the time.

The then Turkish strategy was to settle 'The Dersim Question' once and for all by using military force. Opposed by a strong and desperate resistance, the invaders couldn't

achieve this. But our homeland has become an internal colony of the Turkish state and remained as a 'forbidden land' ever since.

EVİL DEEDS OF THE COLONIAL GOVERNMENT FROM 1994 TO 1997

Insisting upon the policy to destroy the land and disperse its inhabitants, Turkish occupiers tried time and again to realise their aim whenever the opportunity arrived. The most recent example of this had been witnessed over the period between 1994 and 1997. Under the pretext of 'PKK terrorism' hundreds of villages were destroyed and thousands of people forced to emigrate over those three years. In 1994 sixteen people disappeared during military operations and it is still not allowed to investigate what happened to them.

THE TURKISH SECRET PLAN BEHIND THE DAM PROJECT

After 1999 there has been no 'PKK terrorism' for five years and people have expected to be helped in order to recover from mass unemployment and poverty, hoped at least some freedom for their language, religion and culture. Let alone these expectations being fulfilled, people were surprised to hear of a project which envisaged the construction of eight dams on River Munzur high on the agenda.

The issue of the dam once again reminded us all the tragic events of the year 1938, simply because this project, which is already in progress and about to reach a vital stage, will eventually,

- 1) displace hundreds of families living in the villages around the dam site,
- 2) damage the region's ecology,
- 3) endanger the existing plants and creatures in the valley,
- 4) ruin the countryside life,
- 5) destroy the holy places on and along the river.

In short this project poses a major threat to the fabric of our society.

That's why we are against it.

People of Dersim believe it to be a politically-motivated initiative, aimed to dislocate and disperse themselves by flooding the country. It is something that makes people think of 1938, when the Turkish military committed a genocide by killing approximately fifty-thousand people. This project openly aims to finish whatever remained of Dersim. Six-years long people's protest across Dersim and in some European countries is being ignored. Despite local opposition and countless legal initiatives the Turkish Government seems to be quite determined to go ahead with the project.

The Munzur River is the life-blood of the country. There can be no life in Dersim without Father Munzur and ist valley. The dam project imposed on our country must be stopped. We would like to make it known to the whole world that we won't permit the River Munzur to be treated in this way. This River is sacred in our country's tradition. We are determined to act in defense of our homeland in case we have to.

DERSİM NEEDS HELP

We call upon the Human Rights Organisations, environmental and ecological groups and all the other people and bodies concerned to put pressure on Turkish Government, to stop obstructing investigations into disappearances and many other human rights abuses in Dersim,

not to go ahead with the dam project over River Munzur,
to acknowledge the genocide committed in 1938
to remove the restrictions imposed on the local language, religion and culture.

WE SIDE WITH ARMENIANS

15 Mayıs 2005, Dersim Forum

PSD`'s Attitude to the Armenian Question

In its statement on April 24, Partiya Serbestiya Dersimi/Freedom Party of Dersim (PSD) takes a clear stand on Armenian question.

PSD condemns the Armenian genocide and demands the acknowledgement of it.

In addition to this, the following demand is also underlined in the statement:

"Armenians wishing to return to their historic motherland must be given the right to do so, with all their democratic rights secured".

This is a position opposed to that of nationalists groups or parties of all kind.

We will stay in solidarity with Armenians and keep calling others to do the same.

STATEMENT ON HALABJA MASSACRE BY PSD, THE FREEDOM PARTY OF DERSİM

Halabja must not be forgotten.

14 Mart 2006

Towards the end of the Iran-Irak war, on 17th March 1988, Irak used chemical weapons in Halabja, causing the deaths of 5,000 and leaving tens of thousands injured.

Saddam Hüseyin and the Ba'ath regime were, of course, responsible for the Halabja massacre.

It was no accident that the US and the West remained silent about the Halabja massacre for two years. It was the US and the west, their multinational companies seeking profits, who provided the raw materials and built the factories which produced Irak's chemical weapons.

Another partner in crime was the Turkish government.

Özal denied that Irak used chemical weapons in Halabja, and refused a UN commission to visit the Iraqi Kurds who had taken refuge in Turkey. It was only after the beginning of anti-Saddam campaign two years later that Turkish government began to contradict its previous announcements.

Even after Saddam's downfall it is hard to say that a proper trial is taking place to this day.

Halabja must not be forgotten.

PSD

DERSİM/ZAZA HALKINA!

(13 Ocak 2004, Zaza Forumu)

Yaklaşmakta olan 28 Mart yerel seçimleri nedeniyle önümüzdeki haftalarda en sık karşılaşılağımız sorulardan biri “Kime oy verelim?” olacaktır. PSD bu seçimlere girebilseydi yanıtımız doğal olarak “Kendi partinize, yani PSD’ye oy verin” olacaktı. Pek uzak olmayan bir gelecekte halkımız o günü de görecek, kendisinin öz-çıkartlarını savunan PSD ile her alanda olduğu gibi, seçim platformlarında da karşılaşacaktır. Ama partimiz bu seçimlere katılamayacağı için kafamızda ve yüreğimizde yatan bu cevabı şimdilik ne yazık ki veremiyoruz. Seçimlere katılabilen partilerin hepsi yabancı çıkartları temsil ediyor. Bu partilerin hiçbirisi ülkemizin ve halkımızın çıkartlarını temsil etmek üzere ortaya çıkmıyor. Geriye bağımsız adaylar kalıyor. Bu koşullarda ne yapılabilir, nasıl bir tavır alınabilir? Bu şartlarda bile oyumuzu etkili bir silah gibi kullanabilir, milliyeti ne olursa olsun işgalci, ilhakçı, inkarcı ve eritmeci her türlü zihniyeti oy vermeyerek cezalandırabiliriz. Peki kime oy vereceğiz? Partimizin önerisi kısaca şöyle formüle edilebilir: Bu seçimlerde kimlik sorunumuzu öne çıkaralım. Tercihimizin merkezine kimlik sorununu koyalım. Bizden oy talep edenlere Kırmanc-Zaza sorununda ne düşündüklerini, Dersim politikalarının ne olduğunu soralım. Bu soruları Alevilik adına ortaya çıkanlara da, bizim dilimizi konuşan adaylara da soralım. Varlığımızı ve kimliğimizi tanıyorlar mı? Ülkemiz için demokratik bir özyönetim (yerinden yönetim) istiyorlar mı? Ülkemizin önemli bir bölümünü sulara gömüp boşaltmayı amaçlayan barajların durdurulması için mücadele edecekler mi? Dersim soykırımının tanınması için yürüteceğimiz hukuk savaşında bize destek verecekler mi? Dilimiz ve inançlarımız için samimi olarak özgürlük ve eşitlik talep ediyorlar mı? Seçim propagandalarında dilimizi kullanacaklar mı? Bizden oy isteyen bağımsız adaylara her yerde bu soruları yöneltelim, samimi ve olumlu yanıt verenleri destekleyelim.

SALDIRIYI KINIYORUZ

(3 Şubat 2004, Zaza Forumu)

Kurban bayramının ilk gününde (01 şubat 2004) Güney Kürdistan’da Kürdistan Demokrat Patisi (PDK) ve Kürdistan Yurtseverler Birliği (YNK)’nin merkez bürolarına bombalı saldırılarda bulunuldu.

Bu hunharca ve insanlık dışı saldırılarla onlarca insan öldürüldü ve yüzlercesi yaralandı. Ölenlerin arasında her iki partinin kadrolarından başta PDK'li Sami Abdurrahman olmak üzere önemli görevler yüklenmiş yetkili kadrolar da var.

Bu vesile ile dost, kardeş ve komşu Kürt ulusunun böylesine derin acılarını yürekten paylaşırken bu menfur cinayetleri şiddetle ve nefretle kınıyoruz.

Bu tür canice saldırıların hedefi açıktır ki Kürt ulusunun özgürleşmesi yolunda katedilen mesafedir.

Dost, kardeş ve komşu Kürt ulusunun bu haklı ve bir o kadar da gerekli özgürlük mücadelesini hep destekledik, destekliyoruz ve desteklemeye devam edeceğiz.

Kürt ulusunun kendi özgürlüğü uğruna verdiği bu onurlu mücadelenin bütün engellere rağmen ödünsüz, kesintisiz devam edeceğini ve Kürt ulusunun iradesi doğrultusunda hedefine ulaşacağını biliyor ve inanıyoruz.

Uluslararası topluluğu Kürt halkının özgür iradesine saygılı olmaya çağırıyoruz.

Ayrıca 07 şubat 2004 tarihindeki Almanya-Köln yürüyüşüne desteğimizi sunacağımızı ifade ediyoruz.

Yaşasın Ezilen Halkların özgürlük Mücadelesi

KIRMANC-ZAZA KADININA ÇAĞRI

(7 Mart 2004, Zaza Forumu)

Sosyalizmin tarih ve çağdaş toplum yorumunda merkezi kavram sömürüdür.

Sömürünün değişik biçimleri vardır.

Ama tüm sosyal çatışmalar sömürenler ile sömürülenlerin çatışmalarına indirgenemez. Çünkü dinsel inancı, cinsiyeti, cinsel tercihi, deri rengi, etnik veya ulusal kimliğinden ötürü baskı gören sosyal gruplar ve bundan kaynaklanan sosyal çatışmalar da mevcuttur. Bu demektir ki toplumsal sorunların bir bölümünü açıklamak için baskı kavramına ihtiyacımız vardır.

Açık ki baskının da muhtelif biçimleri mevcuttur. Kadınlar üzerindeki baskı bunlardan yalnızca biridir.

Hangi sınıftan olursa olsun, dili, dini, cinsiyeti, rengi ve kültürü nedeniyle baskı görenleri savunmak ve onlarla dayanışmak sosyalistlerin görevidir.

Baskının bazı biçimleri (kadınlara baskı, dinsel baskı gibi) sınıflı toplumların hepsinde varoldular. Ama bazı baskı biçimleri (ırkçılık gibi) yalnızca kapitalizmde görüldüler, kapitalizme özgü oldular.

Bizi "sosyalist" yapan şey, baskı ve sömürünün yalnızca belirli biçimlerine değil, bütün biçimleri altında sömürü ve baskıya karşı olmak, tümünün tasfiyesini öngören bir toplum

biçimi için savaşımdır.

O nedenledir ki, PSD Programı`nda şöyle denilir:

“Sömürü ve baskının her biçimine karşı olan partimiz, mevcut politik ve sosyal düzene karşı mücadele eden her devrimci hareketi, ezilen cinsin eşit haklar savaşımını ve baskı altındaki dinlerin demokratik taleplerini destekler” (Bk. PSD Programı).

8 Mart Kadınlar Günü vesilesiyle partimizin Kırmanc-Zaza kadınına çağırısı şudur:
Zincirlerinizi kırın, eşitlik mücadelesini siyasal alan da dahil hayatın her alanına yayın!
Bu amaçla PSD`ye katılın, PSD Kadın Platformu`nda yerinizi alın!

89`UNCU YILINDA ERMENİ SOYKIRIMI

(23. Nisan 2004, Zaza Forumu)

Bugün (24 Nisan), Ermeni soykırımını anma günüdür.

Bu vesileyle Türk ırkçılığını lanetliyoruz.

Ermeni kırımından sadece İttihatçılar değil, 1919-22 dönemi ve sonrasında ittihatçıları olan Kemalistler ve onların kurduğu TC devleti de sorumludur.

Enver, Talat ve Cemal gibi ittihatçı liderlerin başlattığı soykırım sürecini 1918-38 döneminin sömürge savaşları sırasında M. Kemal, İnönü ve Bayar devam ettirdiler.

Bu süreçteki yeni katliamlar ile Ermeni Sorunu`nu bitirenler onlar oldu.

Ardından Koçkiri, Şeyh Sait ve Dersim direnişleri periyodunda Kırmanc-Zazalar ve Kürtler katledildi.

Tüm inkar çabaları boşuna.

Türk devleti ittihatçılardan devraldığı ulusal sorunları soykırımlar yoluyla çözme geleneğini halen bırakmış değildir.

Ermeni ve Dersim soykırımlarını inkar politikası da bunu kanıtlamaktadır.

Sorun hepten geçmişe ait gibi görülemez. Türk ırkçılığı ile, onun inkarcı, soykırımcı geleneği ile mücadele son derece güncel ve hayati bir görevdir.

Türk milliyetçilerinin Ermenileri hepten vatansızlaştırma çabası gerçekleşmedi. 1918 sonlarında Kafkasya`da bir Ermeni devleti oluştu.

Dersim Soykırımının tanınması için çaba sarfeden PSD, Ermeni soykırımının tanınması yönündeki çabaları destekliyor.

Ek olarak partimiz tarihi anavatanlarına geri dönmek isteyen Ermenilere tüm demokratik hakları ve güvenceleriyle birlikte bu hakkın tanınması gerektiğini savunuyor.

Kahrolsun ırkçılık!

Yaşasın anti-Kemalist devrim!

BUGÜN 1 MAYIS

(30 Nisan 2004, Zaza Forumu)

1 Mayıs günü işçi mücadeleleri tarihinde önemli bir dönemeçtir. 1886 1 Mayıs'ında 8 saatlik işgünü talebiyle Amerikan işçilerinin düzenlediği genel grev, dört işçi liderinin idamı ve yüzlerce işçinin tutuklanması ile bastırılmıştı. Üç yıl sonra 1889'da Paris'te toplanan Dünya İşçi Kongresi bu olayın yer aldığı 1 Mayıs tarihinin tüm dünya işçileri tarafından anılmasını kararlaştırdı.

Böylece 1 Mayıs işçilerin küresel birlik ve dayanışmasının simgesine dönüştü.

O tarihten bu yana 1 Mayıs hemen bütün ülkelerde anılmaktadır.

TC'nin kuruluşu ile birlikte Türkiye'de 1 Mayıs etkinlikleri yasaklandı.

Türkiye, Kürdistan ve Dersim'de ilk kitlesel 1 Mayıs kutlamaları 1976 yılında başladı. Katılımın daha fazla olduğu 1977 1 Mayıs'ı İstanbul'da 36 göstericinin yaşamını yitirdiği bir katliama tanık oldu.

Sokağa çıkma yasaklarına rağmen 1978 ve 79 1 Mayıs'ları da yürüyüş, miting, gösteri, kapalı salon toplantıları gibi yığınsal etkinliklerle kutlandılar.

Bozan Arslan 1 Mayıs 1979 günü PKK tarafından şehit edildi.

1980 1 Mayıs'ı ise yalnızca Dersim, Diyarbakır, Kızıltepe ve Mersin'de kutlanabildi. Dersim'de işgale ve sıkıyönetime karşı Tekoşin'in öncülüğünde düzenlenen silahlı kitlesel gösteri, işgal kuvvetlerinin müdahalesi üzerine gün boyu devam eden bir çatışmaya dönüştü. Bu olayda Tekoşin savaşçılarından Orhan Gönülalan şehit oldu.

12 Eylül darbesiyle birlikte kesintiye uğrayan 1 Mayıs etkinlikleri 1989 yılında yeniden başladı.

Kırmanc-Zaza ve Kürt işçileri 1 Mayıs'ın anlamı ve içeriğinden koparılmasına izin vermemeli, onu özgürlük mücadelesiyle kombine ederek sahiplenmelidirler.

Yaşasın 1 Mayıs

Yaşasın Sosyalizm

ENERJİ VE TABİİ KAYNAKLAR BAKANLIĞI'NA

Sayın Bakan,

Dersim'de sekiz adet baraj ve hidroelektrik santral yapımını planlayan "Munzur Projesi" 1990'ların ortalarından beri parça parça hayata geçiriliyor.

Bu projenin getiri ve götürüsünün ne olacağı yıllardır tartışılıyor.

Bakanlığınız bu projenin sadece sulama ve enerji üretimini, dolayısıyla Dersim`i kalkındırmayı amaçladığımı iddia etse de, Dersim halkının büyük çoğunluğu haklı olarak bu mazarete kuşkuyla bakmakta, gerçek amacın farklı olduğunu düşünmektedir.

Bunu anlamak için bu projenin hayata geçirilmesinin ne gibi sonuçlara yolaçacağına satırbaşları halinde bakmak bile yetecektir:

Geniş bir alan su altında kalacağı için onlarca köy boşaltılacak. Böylece zaten sürekli göç verip kan kaybetmekte olan Dersim, bir de bu vesileyle bir miktar daha insansızlaştırılacak. Pülümür, Mercan ve Munzur vadileri göl haline geleceğinden, Dersim`in doğası, iklim dengesi ve turizm potansiyeli bundan oldukça olumsuz etkilenecek, bu vadilerde yetişen nadir bitki ve hayvan türleri ve oralarda saklı tarihi eserler yokolacak. Başta gözesi olmak üzere Dersim inancında ve geleneğinde önemli yeri bulunan Munzur boyundaki kutsal mekanlar kayıplara karışacak, kirlenmesi bile günah addedilen ve "Munzur Baba" diye çağrılan ırmağın doğal akışı bozulacak, özgün alabalığı can çekişecek.

Ortaya çıkacak olan bu sonuçlar TC devletinin en az 1938 Soykırımı`ndan beri iyi bilinen Dersim`i boşaltma stratejisine hizmet edecek, Dersim`in kendi özkaynaklarına dayalı gelişme ve kalkınma potansiyeline de büyük zarar verecektir.

İşte bu gerçeklerin bilincinde olduğu içindir ki Dersim halkı gündeme girdiği tarihten beri barajların yapımına karşı muhalefetini çeşitli eylemler ve etkinliklerle ortaya koydu, bu projenin iptali için çabaladı.

Sizden halkın büyüyen öfkesini görmezden gelmeyerek bu uğursuz projeden vazgeçilmesi için üstünüze düşeni daha fazla gecikmeden yapmanızı bekliyoruz.

13 Haziran 2004

DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Sayın Genel Müdür,

Dersim`de sekiz adet baraj ve hidroelektrik santral yapımını planlayan "Munzur Projesi" 1990`ların ortalarından beri parça parça hayata geçiriliyor.

Bu projenin getiri ve götürüsünün ne olacağı yıllardır tartışılıyor.

Kurumunuz bu projenin sadece sulama ve enerji üretimini, dolayısıyla Dersim`i kalkındırmayı amaçladığımı iddia etse de, Dersim halkının büyük çoğunluğu haklı olarak bu mazarete kuşkuyla bakmakta, gerçek amacın farklı olduğunu düşünmektedir.

Bunu anlamak için bu projenin hayata geçirilmesinin ne gibi sonuçlara yolaçacağına satırbaşları halinde bakmak bile yetecektir:

Geniş bir alan su altında kalacağı için onlarca köy boşaltılacak. Böylece zaten sürekli göç verip kan kaybetmekte olan Dersim, bir de bu vesileyle bir miktar daha insansızlaştırılacak. Pülümür, Mercan ve Munzur vadileri göl haline geleceğinden, Dersim`in doğası, iklim dengesi ve turizm potansiyeli bundan oldukça olumsuz etkilenecek, bu vadilerde yetişen nadir bitki ve hayvan türleri ve oralarda saklı tarihi eserler yokolacak. Başta gözesi olmak üzere Dersim inancında ve geleneğinde önemli yeri bulunan Munzur boyundaki kutsal mekanlar kayıplara karışacak, kirlenmesi bile

günah addeddilen ve "Munzur Baba" diye çağrılan ırmağın doğal akışı bozulacak, özgün alabalığı cançekişecek.

Ortaya çıkacak olan bu sonuçlar TC devletinin en az 1938 Soykırımı`ndan beri iyi bilinen Dersim`i boşaltma stratejisine hizmet edecek, Dersim`in kendi özkaynaklarına dayalı gelişme ve kalkınma potansiyeline de büyük zarar verecektir.

İşte bu gerçeklerin bilincinde olduğu içindir ki Dersim halkı gündeme girdiği tarihten beri barajların yapımına karşı muhalefetini çeşitli eylemler ve etkinliklerle ortaya koydu, bu projenin iptali için çabaladı.

Sizden halkın büyüyen öfkesini görmezden gelmeyecek bu uğursuz projeden vazgeçilmesi için üstünüze düşeni daha fazla gecikmeden yapmanızı bekliyoruz.

13 Haziran 2004

15-16 HAZİRAN

(14 Haziran 2004, Zaza Forumu)

15-16 Haziran, İstanbul ve İzmit`te 1970 yılında patlak veren işçi direnisinin yıldönümüdür.

Bu büyük direnis 274 sayılı Sendikalar Yasası`nda DISK`i tasfiye etmek amacıyla yapılan değişiklikler üzerine patlak vermiş, sendika bürokrasisinin ihaneti ve sikiyönetim ilaniyle birlikte 16 Haziran aksami son bulmuştur. Buna karsin direnise yolacan yasa değişiklikleri de bir süre sonra iptal edildiler.

İşçi sınıfının direnme gücünü büyük ölçüde yitirdiği ve kendi devrimci partisinden yoksun bulunduğu bir sırada gerçekleşen 12 Eylül (1980) darbesi ile birlikte 1960 sonrasında kazanılmış tüm mevziler yitirildi ve DISK kapatılabildi.

15-16 Haziran Türkiye işçi hareketi tarihinde o güne kadarki en militan ve en yiginsal işçi gösterisiydi. 12 Mart dönemi sonrasında işçi hareketi yeni bir yükselis yasadı. 1974/5`ten başlayarak 1977/8`e kadar devam eden bu yükselis sırasında tanık olunan bazı eylemler (1976-78 aralığındaki 1 Mayıs gösterileri, DGM Direnisi ve Fasizme İhtar eylemi gibi) nicel cıpları, sektörel ve coğrafi yaygınlıkları bakımından 15-16 Haziran`i geride bıraktılarsa da onun militan yönünü unutturamadılar.

15-16 Haziran`in militan ruhu bundan böyle de yasatılmalıdır.

ŞERİATÇI CANİLER TARAFINDAN DİRİ DİRİ YAKILAN 37'LERİN ANISINA

(1 Temmuz 2004, Zaza Forumu)

Yavuz Selim`le birlikte Osmanlı`nın başlattığı Kızılbaş katliamları serisi 1920`lerden itibaren TC devleti tarafından sürdürüldü.

Bunlar bazen devletin bizzat kendisi, bazen de onun besleyip büyüttüğü şeriatçi-faşist çevrelerce uygulamaya sokuldu.

İşte Kızılbaş (Alevi) katliamları zincirinde son halkalar:

*Malatya-Elazığ (Nisan-Mayıs 1978),

*Kahramanmaraş (19-26 Aralık 1978),

*Corum (28 Mayıs-3 Temmuz 1980),

*Sivas (2 Temmuz 1993) ve

*İstanbul Gazi Mahallesi (12-15 Mart 1995).

Bugün, 11 yıl önce Sivas`ta kaldıkları Madımak Oteli ateşe verilmek suretiyle 37 seckin insanımızın diri diri yakıldıkları tarihin yıldönümüdür.

37`lerin anısı önünde saygıyla eğilirken, şeriatçi canilere ve onları kollayan devlete bir kez daha lanet okuyoruz.

Katliamın sorumluları cezasız kalmayacaktır!

NÊŞKİNO TILSİME KIRMANCIYE!

(27. Ağustos 2004, Zaza Forumu)

1937 Dersim Direnişinin Önderlerinden Sahan`ı Saygıyla Anıyoruz.

1937 direnişinin en çetin günlerinde Seyit Rıza Bahtiyarlılar arasında bulunuyordu.

Direnişçi 6 aşiret reisinden yakalanmamış olanlar sadece Seyit Rıza ve Sahan idiler.

Türk sömürge valisi Abdullah Alpdoğan onların peşindeydi.

28 Ağustos günü Bahtiyarlı Sahan, General Alpdoğan tarafından satın alınan

üvey kardeşi Hıdır tarafından uyurken öldürüldü. Gövdesinden ayrılan başı

Hozat`taki Türk kumandanına teslim edildi.

Aşağıdaki mısralar Sahan üzerine yapılan bir Dersim ağıtından alınmıştır.

Ule biye biye

Lemine biye

Sahan Ağae mı ke merdo nemerdo (şiyö neşiyö)

Şikiyo tılsıme Kırmancıye

Bu ağıt olayların seyrini doğru ifade etmektedir.

Çünkü Bahtiyar direnişinin kırılması (ardından Bahtiyar kırımı yapılır) anlamına gelen Sahan'ın öldürülüşü, gerçekten de 1937 Dersim direnişinin sonu olur.

Sahan öldürülünce yalnız kalan Seyit Rıza, direnişe çağırdığı tarafsız aşiretlerden destek görmeyince çok geçmeden bir tertip sonucunda yakalanır ve idam edilir.

İDAMLARIN 67'İNCİ YILINDA SEYİT RIZA VE BERABERİNDEKİLERİ SAYGIYLA ANIYORUZ!

(14 Kasım 2004, Zaza Forumu)

Seyit Rıza kimdi, ne istedi, neden asıldı?

Seyit Rıza (1860/62-1937); 1912, 1916, 1920-21 ve 1937 Dersim direnmelerinin önderiydi.

Bu direnişlerin amacı işgalcilere karşı ülkenin bağımsızlığını, kendine özgü yaşam ve yönetim biçimini savunmaktı.

1920-21 Koçgiri direnişi yıllarında Seyit Rıza'nın Ağdat'taki konağı Dersim'in bağımsız hükümet merkezi gibiydi. M. Nuri Dersimi'nin aktardığına göre bu tarihlerde Tujik Dağı karşısındaki bu köyde üç renkli (Kırmızı-Beyaz-Yeşil/Sur-Sıpê-Kewê) bir bayrak dalgalanıyordu.

Dersim'de öz-yönetime 1937-38 soykırımı ile son verildi. En küçük ayrıntısına kadar önceden planlanmış olan bu kırimda 50-70 bin kadar Dersimli yaşamını yitirdi.

1937 direnişinin başını Seyit Rıza, Alişer ve Sahan çektiler.

Alişer ve Sahan, Kemalist rejimin ajan ve işbirlikçileri tarafından suikastlerle öldürüldüler.

Birkaç suikast girişiminden kurtulabilen Seyit Rıza ise bir tertip sonucunda 1937 Eylül'ünde Erzincan'da tutuklandı. Elazığ'da oluşturulan Kemalist mahkemede 72 kişi ile birlikte 'yargılandı'. İdama mahkum edilen yedilerden biri oydu. Mustafa Kemal'in bizzat kendisinin emriyle 15 Kasım günü beraberindekilerle birlikte infaz edildi (1937). Sembolü haline geldiği ve uğruna ölüme gittiği Dersim davasını yaşamının bu son anlarında da büyük bir onurla temsil etti. Hallacı Mansur, Fazlullah Hurufi, Nesimi ve Pir Sultan gibi büyük dava adamlarına özgü bir cesaretle ölüme gitti. Kendi infazını kendisi yaptı.

Kemalist CHP yönetimi ve TSK tarafından yapılan Dersim soykırımını bir kez daha lanetliyor, bu kırimda yaşamını yitiren onbinleri, 15 Kasım günü Elazığ'da idam edilen Seyit Rıza ve beraberindekileri saygıyla anıyoruz.

Direnişçi kuşakların ruhu aramızda, sancakları elimizdedir.
Yapılanlar unutulmadı, unutulmayacaktır.
Kahrolsun Kemalizm! Yaşasın anti-Kemalist ve anti-kapitalist devrim!

PSD DUYURUSU

6 Ocak 2004, Zaza Forumu

Partimizin Üye ve Taraftarlarına,
Dersim/Zaza hareketinde başlangıçtan bu yana varolan bölünme geçtiğimiz aylarda yaşanan birlik çalışmaları sürecinde iyice netleşmiş, kesin bir kopuşma başlamıştır. Alevi-Sünni veya Kırmanc-Zaza tarzındaki yüzlerce yıllık bölünmelerin ve birikmiş önyargıların bir payı bulunmakla birlikte, andaki saflaşma çok daha kapsamlı olup devrimciler ile devlet uzantıları, sosyalistler ile milliyetçiler arasında cereyan etmektedir. Şu anki kutuplaşmanın odağında Alevi-Sünni veya Kırmanc-Zaza kamplaşması değil, genel olarak ifade edilirse, devrimciler ile devlet uzantıları arasındaki çatışma vardır. Olup bitenlerin eksenindeki bu yakıcı gerçeğin gözardı edilerek tâli plandaki farklılıkların (Alevi-Sünni, Kırmanc-Zaza) kasıtlı olarak esas neden gibi sunulmasına izin vermeyin. Partimiz, andaki bileşimi ve görünümü ne olursa olsun, halkımızın her iki kanadına da hitap eden devrimci ve sosyalist bir parti olup, ulus/ülke çapında ortak bir örgütlenme olmayı hedeflemektedir.

D/Z hareketinin en geri unsurları ile en ileri kesimi arasında patlak veren tartışma, beklenebileceği gibi seviyesiz bir dil ve üslup ile alakasız alanlara çekilerek ve kişiselleştirilerek bir karalama ve yıpratma kampanyasına dönüştürülmüş bulunuyor. Bu oyuna gelmeyelim.

Bu arada Zaza yurtseverlerini ‘Kürt çevrelerine şikayet’ ettiğimiz türünden sade insanımızın kafasını karıştıracak yorumlara tanık oluyoruz. Tartışmanın böylesine çığırından çıkarılması akıl alacak şey değil.

Kimse kimseye şikayet edilmiş değildir.

Tartışılan şey genelde devlete ve saflarımızdaki uzantılarına karşı tutum sorunu, özelde ise bunun pratik ve güncel bir ifadesi olarak Kürt ulusal hareketi ile devlet arasındaki çatışma karşısında tanık olunan iki karşıt tavidir. Partimiz bu çatışmada tarafsız değildir, taraftır; her zaman olduğu gibi Kürt halkının yanındadır. Partimizin D/Z hareketi içinde devletle flört eden eğilimi teşhir ve protesto etmesi yanlış ve kasıtlı şekilde Kürtler’e ‘şikayet’ yada onlardan ‘aferin almak’ gibi lanse edilmektedir. Ama bu tür sığ ve geri yorumların bizi doğru bildiğimiz yoldan caydırması düşünülemez.

Hareketin tarihini yakından bilenler partimizin Kürt hareketindeki inkarcı ve eritmeci yaklaşımların üzerine herkesten çok ve daha cesaretle gittiğini de bilirler. Bugün de sürmekte olan bu mücadelenin inkarı mümkün değildir. Çünkü belgelenmiş bir gerçektir bu.

Kürt hareketinin bazı kesimlerinin Dersim/Zaza davası karşısındaki inkarcı ve saldırgan tutumunu Kürt hareketinin bütününe maledip, bunu devletle flörtü haklı gösterecek bir

mazarete dönüştürmek son derece yanlış ve tehlikeli bir yönelimdir. Partimiz Kürt hareketinin D/Z Sorunu'ndaki yaklaşımını değiştireceğine, en azından bu hareket içinde er yada geç Dersim/Zaza halkının varlığını, kimliğini ve eşit ulusal haklarını tanıyan devrimci bir kanadın mutlaka ortaya çıkacağına ve ortak düşmanımıza karşı halklarımız arasında sağlam bir ittifakın oluşacağına inanmaktadır. Çünkü her iki taraf için de kendisinden kaçılmayacak bir zorunluluktur bu. Son olarak partimizin üye ve taraftarlarına çağrımız şudur: Seviyesiz tartışmalara girmeyin! Herkes üslubunuzdan sizi başkalarından ayırt etmesini bilmelidir. Herkese, her saçmalığa cevap yetiştirmek zorunda değilsiniz. Lütfen provakasyonlara gelmeyin!

79 YIL ÖNCEKİ DİRENİŞİ UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!

(13. Şubat 2005, Zaza Forumu)

Bugün Şeyh Sait direnişinin 79'uncu yıldönümüdür. Direniş, 1925 yılının 13 Şubat günü Piran'da düşünülen erken bir tarihte patlak verdi. Ayaklanmayı Nakşibendi tarikatına mensup Zaza şeyhleri yönettiler. Bunların en önde gelenleri hem hareketin lideri hem de Diyarbakır cephesinin kumandanı olan Şeyh Sait ile Elazığ cephesi kumandanı Şeyh Şerif idiler. Bu direniş, sadece önderliği değil, patlak verdiği ve etkinlik kurduğu alan ve dayandığı güçler itibarıyla de Zazalar'ın damgasını taşıyordu. İdeolojik değilse de, fiili planda durum buydu. Dersimliler tarafından desteklenmeyen bu ayaklanma Müslüman Zazalar'la sınırlı kaldı. Dersim'in tavrında hareketin İslamcı (teokratik-şeriatçı) ideolojisi, laiklik karşıtı tutumu önemli rol oynadı. Kürtler'in desteği de alınamayınca tecrit edilip yenilgiye uğratıldı. Bu ayaklanmada 13-29 Şubat günleri arasındaki 15 gün zarfında Genç (Darahini), Lice, Hini, Palu ve Elazığ; 29 Şubat'ta Maden, Ergani, Çermik ve Siverek merkezleri ele geçirildi. Şeyh Sait'in kumandası altında 29 Şubat günü başlatılan Diyarbakır kuşatması 2 Mart'tan itibaren kenti ele geçirmek üzere bir saldırıya dönüştü. Ama 11 Mart'a kadar devam eden bu saldırıda başarılı olunamadı. 11 Mart günü Şeyh Sait'in kuvvetleri ayaklanmanın başkenti Genç'e doğru geri çekilmek zorunda kaldılar. Elazığ'ı aldıktan birkaç gün sonra 26 Şubat'ta kenti geri yitiren Şeyh Şerif yönetimindeki kuvvetler de Palu'ya çekilmek zorunda kalmışlardı. Böylece 13-29 Şubat'ta yükseliş halinde olan ayaklanma 11 Mart'tan itibaren geri çekilerek patlak verdiği merkezi bölgeye sıkıştı. Ardından kuşatıldı ve Nisan ayı başlarında bastırıldı (6/8 Nisan 1925). Esir düşen isyancıların bir bölümü ülkenin dağlık bölgelerine sığınıp bir süre devam edecek olan gerilla taktiğine başvururken, bir bölümü de İran, Irak ve Suriye gibi çevre ülkelere sığınmak zorunda kaldılar. İçlerinde Şeyh Sait'in de bulunduğu önder kadronun büyük bölümü 27 Nisan günü kaçmaya çalışırken yakalandılar. 15 Mayıs'tan sonra İşgalci TC devletinin oluşturduğu Diyarbakır İstiklal Mahkemesi'nde

yargılanan Şeyh Sait ve 47 arkadaşı, 4 Eylül günü Diyarbakır'da idam edildiler (1925).

İdamları katliam ve sürgün izledi.

İsyan patlak verdiği anda işbaşında bulunan Fethi Okyar hükümeti istifaya mecbur edilip 3 Mart 1925'te İsmet İnönü hükümeti kuruldu. Kuruluş amacı direnişi bastırmak olan İnönü hükümetinin ilk işi Takrir-i Sükun Kanunu'nu çıkarmak oldu. İstiklal Mahkemeleri bu kanuna dayanarak kuruldu. Kurucuları arasında Rauf Orbay, Ali Fuat Cebesoy ve Sabit Sağıroğlu'nun da bulunduğu Kazım Karabekir liderliğindeki Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası isyanı teşvik etmekle, İslamcı ve anti-laik olmakla suçlanıp kapatıldı. Bu partiye mensup Hüseyin Avni Ulaş tutuklandı. Aynı paralelde görülen bazı dergiler ve gazeteleri yasaklandı. Ahmet Emin Yalman, Fevzi Lütüfi Karaosmanoğlu, Hüseyin Cahit Yalçın ve Ahmet Şükrü Esmer gibi gazeteciler isyanla ilgili görülüp yargılandılar.

Bu, aslında askeri bir darbeydi.

TC'de tek parti ve tek şef diktası gerçekte bu sırada oluştu.

Direnişi unutmamak. İdam edilenlerin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Kahrolsun Kemalizm! Yaşasın anti-Kemalist, anti-kapitalist devrim!

Partiya Serbestiya Dêsimi (PSD)

GELENEĞİMİZİN ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ!

(31 Mart 2005, Zaza Forumu)

Geleneğimiz 1978'de Tekoşin`le başlar. Bazı konularda görüşlerimiz farklılaşmakla birlikte Tekoşin ve PSD arasında bir sürekliliğin var olduğu da açıktır . Bu sürekliliği sağlayan ideoloji ve çekirdek kadrolardır. 1978`den bu yana devam etmekte olan mücadelemizde on yoldaşımızı yitirdik. 1979-1993 yılları arasında katledilen bu yoldaşlarımız şunlardır:

PKK tarafından katledilenler:

Ali Yaylacık (ölm. 30 Mart 1979), Bozan Arslan (1 Mayıs 1979), Mehmet Uzun (13 Ağustos 1979), Ahmet Ballı (20 Ağustos 1979), M. Salih Eren (19 Aralık 1979) ve Kamer Özkan (30 Eylül 1993).

Devlet tarafından katledilenler (cezaevi koşulları ve işkencenin neden olduğu ölümler dahil):

Orhan Gönülalan (1 Mayıs 1980), Burhan Şener (1981), **Hüseyin Aydın (21 Mart 1985)** ve Hıdır Doğan (1992).

Bu yoldaşlarımızdan Kamer Özkan ve Hüseyin Aydın Tekoşin`in ilk Merkez Komitesi`nde görev yaptılar.

Ali Yaylacık'ın ölüm yıldönümü olan bugün (30 Mart 1979), bu yoldaşımızı ve bu vesileyle tüm diğer şehitlerimizi sevgi ve saygıyla anıyoruz. Anıları özgürlük ve sosyalizm mücadelemizde hep yaşayacak, katkıları unutulmayacaktır.

PSD AÇIKLAMASI

(12. Şubat 2005, Dersim Forum)

Önümüzdeki 10-15 yılın ülkemizin geleceği bakımından tayin edici bir dönem olacağını düşünüyoruz. Kaybedilecek daha fazla zamanımız olmadığına inanıyoruz.

Görülen odur ki, sosyalistlerle sınırlı bir örgütlenmenin günün acil görevlerini karşılaması zordur. Sürece daha etkili, daha kollektif ve örgütlü bir müdahale zorunludur. Partimiz bu ihtiyacı karşılamak üzere, dost ve müttefik kişi ve kesimlerden gelen ısrarlı önerileri de dikkate alarak, sosyalistlerin yanısıra, kapılarını bütün yurtsever ve demokrat kesimlere açmayı kararlaştırmış, bağlı olarak adını da Partiye Serbestiya Dêsimi (Dersim Özgürlük Partisi) olarak değiştirmiştir.

Partimizin kısa adı eskisi gibi kalacak, yani PSD şekli korunacaktır.

Partimizin program ve tüzüğü yeni katılımları takiben toplanacak bir kongre ya da konferansta gözden geçirilecektir.

Ülkemizin geleceğini düşünerek bütün devrimci, yurtsever ve demokrat öğeleri çaba, güç ve enerjimizi birleştirmek üzere PSD çatısı altında toplanmaya çağırıyoruz.

Tarih bizi Mansur kılacaktır.

ALEVİ HALKIN DEMOKRATİK TALEPLERİNİ DESTEKLİYORUZ!

(20 Şubat 2005, Dersim Forum)

ABD'nin eski ve yeni dışişleri bakanları Türkiye'yi bir 'İslam Cumhuriyeti' olarak tanımladıklarında Kemalist çevrelerin tepkisini çekmişlerdi. Oysa onlar bilerek veya bilmeyerek bir doğruyu dile getirmişlerdi. Çünkü TC, hiç bir zaman laik bir devlet olmadı. Laiklik görünümü altında kuruluşundan beri bir tür 'İslam Cumhuriyeti' olageldi. Partiye Serbestiya Dêsimi (PSD), "Laiklik" perdesi altında Sünni İslam'ın belirli bir yorumunu devlet dini haline getirmiş olan bu siyasetin bir an evvel bırakılmasını ve tutarlı bir laikliğin gereği olarak aşağıdaki taleplerin bir an evvel karşılanmasını savunmaktadır:

-Diyanet İşleri Başkanlığı'nın lağvı

- İmam Hatip Okulları'nın kapatılması
- Zorunlu din derslerinin kaldırılması
- Dini kurumların ve din görevlilerinin kendi cemaatlerinin gönüllü bağışlarıyla başbaşa bırakılması
- Nüfus cüzdanlarından din hanesinin kaldırılması
- Cemevleri'nin ibadet yeri olarak tanınması
- İslami günlere resmi bayram statüsü tanıyan uygulamanın bırakılması
- 19 Mayıs, 29 Ekim, 10 Kasım vd gibi 'Türk ulusal bayramları'nın devlet zoruyla baskı altındaki halklara dayatılmasına son verilmesi
- “Müslüman ülke” ya da “Yüzde 99'u Müslüman toplum” tarzındaki gerçek-dışı, inkarcı ve dayatmacı söylemin terkedilmesi.

PARTİMİZ KADINLARIN EŞİT HAKLAR MÜCADELESİNİ DESTEKLİYOR

(7. Mart 2005, Dersim Forum)

Tüm sosyal çatışmalar sömürenler ile sömürülenlerin çatışmalarına indirgenemez. Dinsel inancı, cinsiyeti, cinsel tercihi, deri rengi, etnik veya ulusal kimliğinden ötürü baskı gören sosyal gruplar ve bundan kaynaklanan sosyal çatışmalar da mevcuttur. Baska deyişle toplumsal sorunların bir bölümünü açıklamak için baskı kavramına ihtiyacımız vardır.

Açık ki baskının da muhtelif biçimleri mevcuttur. Kadınlar üzerindeki baskı bunlardan biridir.

Hangi sınıftan olursa olsun, dili, dini, cinsiyeti, rengi ve kültürü nedeniyle baskı görenleri savunmak ve onlarla dayanışmak her gerçek demokratın görevidir.

Baskının bazı biçimleri (kadınlara baskı, dinsel baskı gibi) sınıflı toplumların hepsinde varoldular. Ama bazı baskı biçimleri (ırkçılık gibi) yalnızca kapitalizmde görüldüler, kapitalizme özgü oldular.

Bizim ütopyamız baskı ve sömürünün yalnızca belirli biçimlerinin değil, bütün biçimlerinin ortadan kaldırıldığı bir toplum biçimidir.

Partimiz böyle bir toplum için mücadele etmektedir.

PSD Programı`nda şöyle denilir:

"Sömürü ve baskının her biçimine karşı olan partimiz,...ezilen cinsin eşit haklar savaşımını destekler" (Bk. PSD Programı).

8 Mart Kadınlar Günü vesilesiyle partimizin Dersim kadınına çağrısı, eşitlik mücadelesini siyasal alan da dahil hayatın her alanına yayması, bu amaçla bulunduğu her yerde kadın platformları oluşturmaları, PSD Kadın Platformu`na katılmasıdır.

PARTİMİZİN ERMENİ SORUNUNDAKİ TALEPLERİ

(10. Mart 2005, Dersim Forum)

Ermeni soykiriminden sadece İttihatçılar değil, 1919-22 dönemi ve sonrasının ittihatçıları olan Kemalistler ve onların kurduğu TC devleti de sorumludur. Enver, Talat ve Cemal gibi ittihatçı liderlerin başlattığı soykırım sürecini 1918-38 döneminin sömürge savaşları sırasında M. Kemal, İnönü ve Bayar devam ettirdiler.

Ermeni ve Dersim soykirimlerini inkar ve bunda ısrar politikası da gösteriyor ki, bu konular hepten geçmişe ait görülemez. Türk ırkçılığı ile, onun inkarcı, soykirimci gelenegi ile mücadele bugün de son derece güncel ve hayati bir görevdir.

Partimizin Ermeni Sorunu'ndaki tutumu nettir:

Dersim Soykiriminin tanınması için çaba sarfeden partimiz, Ermeni soykirimini lanetlemekle yetinmiyor, tanınmasını da istiyor; bu yöndeki çabaları destekliyor. Partimiz buna ek olarak, tarihi anavatanlarına geri dönmek isteyen Ermenilere tüm demokratik hakları ve güvenceleriyle birlikte bu hakkın tanınması gerektiğini savunuyor. Tarih bizi Mansur Kilacaktır!

KATLEDİLİŞİNİN 67. YILINDA ALİŞER'İ SAYGIYLA ANIYORUZ

9 Temmuz 2005, Dersim Forum

Katledilişinin 67. yılında Kırmanc-Kızılbaş direnişinin önderlerinden Alişer'i saygıyla anıyoruz.

Koçgiri direnişine katıldığı için TC devleti tarafından ölüm cezasına çarptırılan Alişer (1862-1937), İç-Dersim'e sığındı. 18 yıl boyunca burada Seyit Rıza ile kader birliği içinde direnişi örgütleme çabalarını sürdürdü.

Bu ikilinin birlikteliğinin daha Birinci Savaş yıllarında (1914-18) başladığı anlaşılmaktadır.

Alişer, "Dersim'in düşünen kafası" idi, direnişin ideolojik önderiydi.

Dersim'deki Türk işgal otoritesinin direnişi kırmak için başvurduğu yöntemlerden biri, başta Seyit Rıza ve Alişer olmak üzere direnişin önderlerini suikastler yoluyla ortadan kaldırmaktı. Bunu çeşitli vaatlerle kandırılan işbirlikçi yerli unsurlar eliyle hayata geçirdi. Böylece 1937 yılının 9 Temmuz günü Alişer ve eşi Zarife Kafat mağaralarında Rehber ve grubunun elinde canverdiler.

Onları katleden Rehber'in adı kahpeliğin ve ihanetin simgesine dönüştü.

Alişer, bir Dersim yurtseveriydi. Dersim ruhu ve şuurunu yaşatmak için sazı, sözü ve eylemiyle verdiği mücadele unutulamaz.

67 yıldır sürmekte olan işgal onun Dersim üzerine şiirlerini bugün de güncel kılmaktadır. Ona ait olan "Birlik makamıdır zamanı Dersim" sözü bugün de bir o kadar geçerlidir.

"HAYDERE HAYDERE" PARÇASI PARTİMİZİN MARŞI OLARAK BENİMSENDİ

9 Temmuz 2005, Dersim Forum

Dersimli Ozan Garip Sahin`in okudugu "Haydereee Haydere" parçasi birkac ay önce alınan bir kararla partimizin marsi olarak benimsenmiştir.
Partiya Serbestiya Dersimi (PSD)

Hayderê

Dewîz u morevayenê
Karker u emegdarenê
Cêni u cüamerdenê

Hayderê, hayderê
Olvozenê hayderê
Biraenê hayderê

Da bira, a sene qesa
Kam vano ke, tî bêkesa
Jüyîya emegdaru
Goneweru rê besa

Koledaru keme tever
Ağau saneme xo ver
Hata peyê dina beme
Emperyalizmi peqeneme

Bêrê, êndi raurjimê
Girmikanê xo bar kerimê
Tifonganê xo pîrr kerimê
Serê zerrîa dismeni de thol kerimê

BAHTİYARLI SAHANI SAYGIYLA ANIYORUZ!

26. Ağustos 2005, Dersim Forum

1937 direnişinin en çetin günlerinde Seyit Rıza Bahtiyarlılar arasında bulunuyordu.

Direnişçi 6 aşiret reisinden yakalanmamış olanlar sadece Seyit Rıza ve Sahan idiler.

Türk sömürge valisi Abdullah Alpdoğan onların peşindeydi.

28 Ağustos günü Bahtiyarlı Sahan, General Alpdoğan tarafından satın alınan üvey kardeşi Hıdır tarafından uyurken öldürüldü. Gövdesinden ayrılan başı Hozat'taki Türk kumandanına teslim edildi.

Aşağıdaki mısralar Sahan üzerine yapılan bir Dersim ağıtından alınmadır.

Ule biye biye

Lemine biye

Sahan Ağae mı ke merdo nemerdo (şiyö neşiyö)

Şikiyo tılsime Kırmancıye

Bu ağıt olayların seyrini doğru ifade etmektedir.

Çünkü Bahtiyar direnişinin kırılması (ardından Bahtiyar kırımı yapılır) anlamına gelen Sahan'ın öldürülüşü, gerçekten de 1937 Dersim direnişinin sonu olur.

Sahan öldürülünce yalnız kalan Seyit Rıza, direnişe çağırdığı tarafsız aşiretlerden destek görmeyince çok geçmeden bir tertip sonucunda yakalanır ve idam edilir.

Neşkino tılsime Kırmancıye!

AB-TÜRKİYE MÜZAKERE SÜRECİNDE GÖREVLERİMİZ *(7 Kasım 2005, Dersim Forum)*

3 Ekim 2005 tarihinde yapılan Lüksemburg zirvesinde Türkiye ile tam üyelik müzakerelerine başlama kararı alındı. Sonucun ne olacağı malum değilse de, müzakere süreci başlamış bulunuyor. Genel kanı bu sürecin en az on yılı alacağıdır. Bu süreçte Türkiye'den Kopenhag Kriterleri'ne tam uyum sağlanması beklenecek. Bu amaçla yakın takibe alınacak.

Türkiye'nin AB üyeliğine karşı değiliz. Bunun için makul bir sebep görmediğimiz gibi, bu süreci Türkiye'nin demokratikleşmesine, dolayısıyla Dersim Sorunu'nun barışçıl ve demokratik çözümüne katkıda bulunabilecek önemli bir dış-dinamik olarak algılıyoruz. Müzakere sürecini kendi lehimize azami ölçüde değerlendirmek zorundayız.

Dersimliler, içerde ve dışarda iyi organize olur ve doğru bir müdahale stratejisi izlerlerse, bu yeni dönemde seslerini duyurabilir, taleplerinin bir bölümünü elde edebilirler. Elverişli dış dinamiklerden azami ölçüde yararlanmak, iç-dinamikleri mobilize etmekle mümkündür.

Bu noktada Dersim 38 Girişimi özellikle önemlidir.

Bu girişimin müzakere yıllarında bir taraf ve muhatap olarak ortaya çıkması ve AB nezdinde gerekli adımları atması gerektiğini düşünüyoruz.

Bizce girişimin gelecek kongresinde bu konu mutlaka tartışılmalı, görüş birliği sağlandığı takdirde, müzakere sürecinde izlenecek strateji belirlenmeli, gerekli organlar gecikmeden oluşturulmalıdır.

PARTİYA SERBESTİYA DERSİMİ - PSD

DERSİM VOLKANI SÖNMEZ!

(15 Aralık 2005, Dersim Forum)

Kemalist CHP yönetimi ve TSK tarafından yapılan Dersim soykırımını bir kez

daha lanetliyor, bu kırimda yaşamını yitiren onbinleri, 15 Kasım 1937 günü

Elazığ'da idam edilen yedi büyüğümüzü saygıyla anıyoruz.

Onlar Dersim davasını büyük bir onurla temsil ettiler.

Hallacı Mansur, Fazlullah Hurufi, Nesimi ve Pir Sultan gibi büyük dava adamlarına özgü bir cesaretle ölüme gittiler.

Direnişçi kuşakların ruhu aramızda, sancakları elimizdedir.

Yapılanlar unutulmadı, unutulmayacaktır.

Dersim volkanı sönmez!

Kahrolsun Kemalizm!

Yaşasın Dersim!

DERSİM'DE İŞGALE VE YABANCI ÇIKARLAR İÇİN SAVAŞA HAYIR!

(16. Temmuz 2005, Dersim 38 Forum)

Ekim 1993'te "Dersim'de Neler Oluyor?" başlıklı bir bildirimizde Kamer Özkan ve altı TDKP taraftarının PKK tarafından öldürülmesi protesto ediliyor ve uzunca bir PKK eleştirisi yapılıyordu. Bu bildiriden bazı pasajlar aktarmakta yarar görüyoruz:

"Dersim, PKK'ya boyun eğecek midir? Hayır, asla! Ovacık, Hozat, Pülümür ve Dersim merkezinde binlerce Dersimli PKK'yi protesto için yürüdü, kepenk indirdi, PKK karşıtı sloganlar attı. Dersim, PKK'ya karşı ayaklandı bile.

Dersimli görevlerini anlamaya başlamıştır: ...“Ya devlet ya PKK“ ikilemi hem PKK'nın hem de TC'nin dayatmaya çalıştığı sahte bir ikilemdir.

Dersimli kendi yanıtını pratiğiyle ortaya koymuştur: Ne TC; ne de PKK!

Desmala Sure Londra Komitesi imzalı olan bu diğer bildiride ise (10 Ekim 1994), Dersim'deki köy, orman yakma ve köy boşaltma olayları üzerinde durularak şunlar söyleniyordu:

“Son sıralarda Dersim'de Tunceli Kanunları dönemini anımsatan olaylar yaşanıyor...Son olayların güncel nedeni Devlet-PKK çatışmasıdır. Dersim'deki PKK varlığını ve PKK eylemlerini bahane eden TC orduları... İç Dersim'i boşaltmak, ülkemizi bir toplama kampına dönüştürmek amacındadır (...).

Dersim Kürt değildir, Kürdistan değildir! Savaşan tarafların ikisi de Dersim'e yabancı güçlerdir...Öne sürülen iddialar ve niyetler ne olursa olsun, Dersim'de sürmekte olan andaki savaşın egemen karakteri Dersim'i payetme savaşı olmasıdır“.

Bu tahlilin ardından aynı bildiride şu tutum savunuluyordu:

“1- TC'nin işgal ordusu Dersim'den çıkmalıdır, 2- Kürt mücadelesi kesinlikle haklı ve meşru bir mücadeledir ve onu destekliyoruz. Ancak Dersim'in kurtuluşu kendi eseri olacaktır ve Dersimli bunu kendi yordamınca yapacaktır. Dolayısıyla, 3- PKK da Dersim'i rahat bırakmalı, kendi mekanına (Asıl Kürdistan'a) çekilmelidir“.

Bu bildiride Dersim'de halkın devlete, onun polis ve askerine karşı PKK'dan bağımsız olarak gelişen kendiliğinden direnişine dikkat çekilmekte, bu direnişin desteklemesi ve Dersimi bir önderlikle birleştirilmesi gereğine işaret edilmekteydi. Ayrıca Tüm Dersimliler'e, “Dersim'de olan biteni ve olayların kaynağında yatan Dersim Sorunu'nu ve Dersim'in taleplerini“ dünyaya duyurma çağrısı yapılmaktaydı.

PKK'nın Dersim'de eski pratiğini tekrarlamaya başladığı şu günlerde onbir yıl önce söylediklerimize eklenecek fazla bir şey yoktur. Üstelik PKK geçen süre zarfında iyice deşifre olmuş, Kürt halkının kurtuluş özlemleriyle bir bağlantısı kalmamıştır.

Kürt hareketi ve Türkiye solu Dersim'i kendi siyasi emelleri ve yanlış stratejileri için kullanma zihniyetini artık bırakmalıdır. Dersim, kendisine hiç bir şey vaad etmeyen, yabancı çıkarlara hizmet eden stratejilerin sınıdığı tatbikat sahası değildir. Dersim'in yanlış stratejilere kurban seçilmesine izin vermeyeceğiz. Kürt hareketi ve Türkiye solu içindeki Dersimlileri derin uykularından uyanmaya, Dersim'e sahip çıkmaya çağırıyoruz. Dersim TSK sömürgesi olarak kalamaz.

Dersim'de işgale ve yabancı çıkarlar için savaşa hayır!

BAHTİYARLI SAHAN'I UNUTMADIK!

(28. August 2006, Dersim 38 Forum)

Bahtiyarlı Sahan'ı Unutmadık!

1937'de direnişe öncülük eden altı aşiret büyüğünden biri Bahtiyarlı Sahan'dı. Türk sömürge valisi Abdullah Alpdoğan, Seyit Rıza ve Sahan'ın peşindeydi.

Sahan, Türk istihbaratı tarafından satın alınan üvey kardeşi Hıdır tarafından 28 Ağustos

günü uyurken öldürüldü. Gövdesinden ayrılan başı Hozat'taki Türk kumandanına teslim edildi.

Bahtiyar direnişinin kırılması anlamına gelen Sahan'ın öldürülüşü 1937 Dersim direnişinin de sonu oldu.

Bahtiyarlı Sahan'ı saygıyla anıyoruz.

Nêşkino Tılsime Kırmancıye!

KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK ÖZLEMİNİ DESTEKLİYORUZ!

(27 Nisan 2006, Dersim 38 Forum)

Birinci Umum Müfettiş İbrahim Tali, 1931 yılı sonundaki raporunda Dersim ile Kürdistan'ın konumlarını kıyaslar.

Daha güçlü ve örgütlü direnişler sergileyen Dersim'in hudutlardan uzak ve dışarı ile ilişkisinin olmayışını devlet için büyük bir avantaj olarak değerlendirir. Nitekim, Dersim'e karşı düşünülen "kesin hareketin" 1937-38'e dek sarkması biraz da Dersim'in bu "izole" halinden dolayıdır. Buna Şeyh Sait direnişinin bastırılmış olmasının halkta yarattığı yılgınlıktan ötürü içerilerde "genel bir isyan" beklenemeyeceği, içten ve dıştan iyice kuşatılmaya kadar Dersim'e yapılacak "kesin, köklü askeri hareketin" ertelenmesi gerektiği fikri eklenir. Dersim Sorunu'nun bu kez bir defada ve kesin şekilde bitirilmesi planlandığı için de buna ihtiyaç duyulur.

Hudut bölgesinde yer aldığı için muhtemel bir Kürt ayaklanması o sırada TC devleti için daha büyük bir tehdit olarak görülür. Bu nedenle öncelikle "hudut bölgesi" silahsızlandırılmalı, "Dersim işi" daha sonraya bırakılmalı denir.

Bu aynı raporda muhtemel bir Kürt ayaklanmasının başarılı olmak için nasıl bir strateji izleyebileceği üzerinde de durulur. Bunun nedeni, her türlü olasılığı hesaba katıp önceden karşı tedbirler, karşı bir strateji geliştirmektir.

Kürdistan'da, 1) Gerilla savaşları (rapor buna "çete savaşı" der ve Ferzende, Yado, Alican ve Seyit Han gruplarını örnek gösterir), 2) Kısmi isyanlar ve 3) Genel isyanlar görüldüğüne işaret eden İbrahim Tali, olası bir Kürt ayaklanmasının stratejisini Kürt ulusal hareketinin pratiğinden hareketle özetle şöyle tasavvur eder:

Hudut dışından silahlı saldırılar ile (bir gerilla savaşı ile), önce "hudut halkı" ayaklandırılıp, "huduta yakın hükümet merkezleri" (il ve ilçe merkezleri) ele geçirilir. Ardından Zeylan, Oromar ve Haco baskınlarında örnekleri görüldüğü gibi, "genel bir isyan" örgütlenmeye çalışılır. Kürt muhalefetinin stratejisinin ancak bu olabileceği varsayımından hareketle, bu raporda alınması gereken tedbirler sıralanır. Bu tedbirlerden biri de muhtemel bir Kürt kalkışmasının Dersim'de sempati ve sığınak bulmasını engellemektir.

Kürdistan'ı bölen hudutlara günlerdir yapılmakta olan askeri yığınağın nedenini anlamak çok mu zor?

Bunu anlamak için İbrahim Tali'nin 75 yıl önceki raporundan haberdar olmak bile kafidir. Hele hele Diyarbakır'da tanık olunan kendiliğinden kalkışmadan sonra.

TC devletinin korkusu PKK değil, kendiliğinden patlak verebilecek bir halk ayaklanmasıdır. Ortada buna önderlik edebilecek bir yapılanma henüz mevcut olmasa bile, bölgedeki denklemlerin önemli ölçüde değişmiş olduğu, Irak ve İran krizlerinin keskinleştiği bu koşullar ve muhtemel yeni gelişmeler Dersim ve Kürdistan halklarına kurtuluş için tarihi bir fırsat daha sunabilir.

TC'nin sınırlara yaptığı andaki yığınağın esas nedeni, başka sebeplerin yanında, özellikle bu fırsatı kullandırmamaktır.

Dersim ve Kürdistan'daki devlet terörünü, sürmekte olan askeri yığınağı protesto ediyor, bir kez daha Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık davasına duyduğumuz sempati ve desteğimizi ilân ediyoruz.

BİR 8 MART'TA 38 ÖNCESİ KUŞAKLARA DAİR

(8 Mart 2006, Dersim 38 Forum)

Bir 8 Mart'ı 38 öncesinin Dersim kadınına ayırmak yanlış olmasa gerek.

Dersim'in 38 öncesi tarihinde iz bırakmış çok sayıda kadınla karşılaşırız. Bunlardan bir bölümü emire veya kraliçe, bir bölümü aşiret ya da ocak büyüğüdür. İçlerinde özellikle yiğitlikleri ve savaşçılıklarıyla ünlenenler de vardır

Ana Fatma, Buyerê, Jêlê ve Haskarê gibi geleneğimizde kutsallık atfedilen figürleri ayırırsak, hakkında kayıtlar bulunan ünlü kadınlarımızdan bir bölümünün adları şöyledir:

Hozanlı Cemile: Hozatlı'dır. 972-973 yıllarında Hamdaniler adına Diyarbakır'ı yönetmiştir. (Bkz. Urfalı Matthew'in Kroniği).

Mama Hatun: 12'inci yüzyıl sonlarının Saltuklu Kraliçesi. Tercan ve Pülümür'de izleri duruyor .(Ayrıntılı bilgi için bkz. Dersim ve Zaza Tarihi: Sözlü Gelenek ve Tarihsel Gerçek, IV. Bölüm).

Sare Hatun (15'inci yüzyıl): Diplomat bir kadın. Çemişgezek Kırvalı Birinci Şah Hasan'la bir akrabalığı olduğunu tahmin ediyoruz (Ayrıntılı bilgi için bkz., "Dersim ve Zaza Tarihi: Sözlü Gelenek ve Tarihsel Gerçek", IV. Bölüm).

Kıncısür (Goncasor): Dersim geleneğinde Şah Hasan'ın kızı, Khalemamsor'un da eşi olarak anılır. Kıncısür, Kızıl Tonlu ve/veya Kırmızı Elbiseli demektir.(Bkz. Dersim ve Zaza Tarihi: Sözlü Gelenek ve Tarihsel Gerçek, IV. Bölüm).

Ana Hatun (Ani Hatun): Ferhadan aşiret büyüklerindedir. Diyab Ağa'nın bacısı ve Ferhadanlı Keki Ağa (Keko Ağa)'nın da eşidir. Yaşamını Neşet Paşa'nın 1908 Dersim tenkilinde yitirdi.(Bk. 1-Jandarma Umum Kumandanlığı'nın "Dersim" başlıklı kitabı, s: 72-105; 2- Nazmi Sevgen, Zazalar ve Kızılbaşlar).

Zarife Hatun: Alişer Efendi'nin eşi. 1937 Dersim direnişinin önde gelen kadın önderlerinden biri. 9 Temmuz 1937'de Abdullah Alpdoğan'la işbirliği yapan yerli kelle avcılar tarafından eşi Alişer'le birlikte öldürüldü.

Besa Şaê (Besa Qêrê): Demenanlı'dır. Dersim direnişinin ünlü kadın önderlerinden biridir (Ayrıntılı bilgi için bk. Dersim 38 Forumu ve www. Mamekiye.de sitesi). Son olarak 38 soykırımı sırasında süngülenen, kurşunlanan, tecavüze uğrayan, düşmanın eline geçmektense kendisini uçurumlardan atmayı seçen ünlü ünsüz çilekeş kadınlarımızı ve genç kızlarımızı anmak zorundayız.

Bu 8 Mart'ı Osmanlı ve Türk istilacılarının tedip ve tenkil seferlerinde, özellikle de 38 soykırımında yaşamını yitiren kadınlarımıza ithaf ediyoruz.
Dersim Volkanı Sönmez!

DERSİM'DE İŞGAL VAR!

(16. Mart 2006, Dersim 38 Forum)

İç-Dersim, önceki akşam bir hukuksuzluk örneğine daha tanıklık etti. Polis dernek bastı, onlarca insanımızı gözaltına aldı. Bu hukuksuzluğun protesto edilmesi, işgal otoritesini temsil eden Vali Mustafa Erkal ve Alay kumandanı Namık Dursun'un sokaklarımızda asker ve polis terörü estirmelerine yetti de, arttı bile. Bu ikili şiddeti ve hukuksuzluğu tırmandırmakla, peşpeşe tertipler düzenlemekle, General Abdullah Alpdoğan'ı emsal aldıklarını kanıtladılar. İç-Dersim'i Tunceli Kanunu ile yönettiklerini, Tunceli Kanunu ile gelen olağanüstü rejimin ve işgalin hâlâ devam ettiğini eylemleriyle tekrar tekrar hatırlattılar. Öyle ki, adları artık belleklerimizde kazanmış durumda.

Üzücü olan pek çok insanımızın işgali artık kanıksaması, adeta içselleştirmiş olması, nerdeyse meşru ve normal bir durum gibi karşılmasıdır. Bu, Tunceli Kanunu ve 38 soykırımının bir sonucudur. Tarihimizin "Tunceli" aşamasının, sömürge döneminin zehirli meyvesidir.

Dersimli kendisine gelmek zorundadır. Bu kadar uzun süre işgal ve terörle birlikte yaşamış olmanın beraberinde getirdiği yanılısma ve yabancılaşmadan arınmak, hem de bunu hızla başarmak zorundadır. Dersim'in bir sömürge olduğunu, Kemalizm'in faşizmin ta kendisi olduğunu kavramak zorundadır.

Evet, Dersim'de işgal var!

Tekrar ediyoruz: "Dersim'de işgal var!"

İşgalin bizzat kendisi terör demektir. İşgalin varlığı şiddet kullanarak yönetmek demektir. İşgalin olduğu bir mekanda demokrasiden, hukuktan sözedilemez. İşgal ve demokrasi birbiriyle bağdaşmaz. İşgal de, sömürgecilik ve faşizm de uluslararası hukukun ihlalidir. Türk işgalinin hiçbir meşruiyeti yoktur.

Dersim'in özgür ve bağımsız yaşama hakkı vardır. Kendini yönetme hakkı vardır. Bu hak bahşedilmez, sadece alınır. İşgal otoritesine karşı ve onunla işbirliği içindeki "İslah edilmiş Dersimli" zümreye karşı bir ulusal direniş (politik mücadele) yükseltilecek alınır. 1937-38'de Dersim'de uçaklarla dağıtılan bildirimlerde söylenenleri tekrar tekrar hatırlamak, hatırlatmak gerekir. Bu bildirimler "Devlete itaat gerekir!", diyor, aksi halde başımıza gelecekleri sayıp döküyordu.

Onlarca yıldır işgalcilerin bizden beklediği kendilerine "itaat"tir. Ne yazık ki, kendi içimizden bile "itaati" öneren bir zümre çıkarttılar.

Ama bu mezalime daha fazla dayanılmaz. Onurlu her Dersimli itaatsizliği ilke edinmek zorundadır. Bunun andaki biçimi sivil, kitlesel ve zorunlu kalınmadıkça barışçıl bir itaatsizlik olmalıdır.

Türk vesayetine daha fazla katlanılamaz. Başımızda yabancı, istilacı ve inkarcı bir vasi görmek istemiyoruz. Dersimli'nin vasiye, vesayete ihtiyacı yoktur. O kendisini yönetebilecek birikim ve olgunluğa sahiptir.

Tunceli Kanunu'na Son! Olağanüstü Rejime Son! Laik ve Demokratik Bir Özyönetim!
Tarih Bizi Mansur Kılacaktır!

MARAŞ'I UNUTMADIK

24 Aralık 2005, Dersim 38 Forum

Yavuz Selim`le birlikte Osmanlının başlattığı Kızılbaş katliamları serisi 1920`lerden itibaren TC devleti tarafından sürdürüldü.

Bunlar bazen devletin bizzat kendisi, bazen de onun besleyip büyüttüğü şeriatçi-faşist çevrelerce uygulamaya sokuldu.

İşte Kızılbaş katliamları zincirinde son halkalar:

*Malatya-Elazığ (Nisan-Mayıs 1978),

*Kahramanmaraş (19-26 Aralık 1978),

*Corum (28 Mayıs-3 Temmuz 1980),

*Sivas (2 Temmuz 1993) ve

*İstanbul Gazi Mahallesi (12-15 Mart 1995).

Bugün, 19-26 Aralık 1978'de sahnelenen Maraş katliamının yıldönümü içindeyiz. Bu katliamda yaşamını yitirenlerin anısı önünde saygıyla eğilirken, şeriatçi-faşist canilere ve onları kollayan devlete lanet okuyoruz.

Katliamın sorumluları cezasız kalmayacaktır!

HALEPÇE UNUTULMASIN!

(Dersim 38 Forumu, 14 Mart 2006)

İran-İrak savaşının sonlarına doğru Saddam rejimi Halepçe'de katliam yaptı. Kimyasal silahlar kullanarak 5000 kişinin ölümüne, onbinlercesinin yaralanmasına yolaçtı. Batı, 17 Mart 1988'de yapılan bu katliama Birinci Körfez Savaşı'na kadar iki yıl boyunca sessiz kaldı. Saddam'ın kimyasal silah üreten fabrikalarının da Batı ülkeleri ve onların çok-uluslu şirketleri tarafından yapıldığı ortaya çıktı. Özal, Irak'ın Halepçe'de kimyasal silah kullandığını inkar etti. Türkiye'ye sığınan Kürtler'in bir BM komisyonu tarafından ziyaret edilmesine izin vermedi. Halepçe'nin hesabı ancak İkinci Körfez Savaşı'ndan, özellikle de Saddam rejimi yıkıldıktan sonra yüksek sesle konuşulmaya başlandı. Ama sorumlularının henüz gereği gibi yargılandığını söylemek mümkün değil.

Halepçe unutulmasın!

Partiya Serbestiya Dersimi (PSD)

DERSİM ÜZERİNDE MÜCADELE

(25 Ekim 2008, İndymedia ve Desmala Sure)

Dersim ne Türk, ne de Kürttür; ama TSK ve PKK işgali altındadır.

Dersim, insan odaklı bir düşünceye, insanı kutsal bilen bir kültüre sahiptir; ama insan hayatını hiçe sayan, şiddet ve kanla beslenen TSK ve PKK tarafından bir savaş alanına çevrilmiştir.

Dersim üzerinde hak iddia edenlere kendi hükümeti altında İslamcı AKP de katıldı. Yaklaşan yerel seçimlerde Tunceli Belediye Başkanlığını partisinin hedefleri arasında gösteren Başbakan Erdoğanın bu maksatla yaptığı Dersim seferi karşılıklı şiddeti daha da azdırdı.

Bugün Dersimi savaş alanına dönüştürenler Çaldırandan 38e Dersim davasına karşı işbirliği yapmış aynı cereyanlardır.

Tarih penceresinden bakıldığında durum budur.

Dersimli aydınların Dersimi kendi egemenlik alanı olarak görenlere Desmala Sure dergisinin ilk sayısından beri sordukları soru şudur:

Dersim Sorununun varlığını tanıyor musunuz? Dersim mukavemeti tarafından 38e kadar tekrar tekrar ileri sürülmüş olan Dersim kimliği, dili ve kültürü hakkındaki talepleri meşru ve haklı buluyor musunuz? Dersimin kendini yönetme hakkını, örneğin bunun bir biçimi olarak otonomi talebini kabule hazır mısınız?

Bu sorulara bugüne kadar olumlu bir yanıt verilmemiştir.

Türk devleti Dersim Sorununu 1938de bitirdiğini ve bu katliamın da unutulduğunu sanıyor.

Türk aydını toptancı bir yaklaşımla Dersim Sorununu Kürtlük ve Alevilik arasında bölerek görünmez kılmayı tercih ediyor.

Kürt aydını Dersim ve Zaza sorunlarını umumi Kürtlük davası içinde mezhep ve lehçe problemleri gibi göstermeye çab alıyor.

Dersim kimliği, dili ve kültürü için mücadele eden Dersim solunun ve yurtseverlerinin

karşısına Türk devletinden önce PKK dikiliyor.

PKK terörü Türk devletinin ve Türk cihadistlerinin eline Dersimi bitirmek için ardı arkası gelmeyen bahaneler sağlıyor.

Dersim sorununu tanımayanların sorunun çözümüne katkıda bulunmaları, çözümün bir parçası olmaları beklenemez. Dersimlinin kendi sorunlarını ve taleplerini görmezden gelenlere yerel ya da genel seçimlerde bundan böyle verecek oyu olmamalıdır

Dersim solu ve yurtseverleri yaklaşan yerel seçimler için bağımsız bir aday üzerinde anlaşmalı, meydanı Dersimin sorunları ve talepleriyle hiç bir bağlantısı olmayan gayr-i milli güçlere bırakmamalıdır.